

REVISTA DEL MÚNICIPI DE VILOBÍ, SALITJA I SANT DALMAI

TOSQUIJA

14

Juliol del 2010

JORNADA DE LES FAMÍLIES
AMB JOVES EN L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

FESTA D'HOMENATGE A LA VELLESA
16È ANIVERSARI DE LA LLAR DE JUBILATS

NOVA ORDENACIÓ DEL TRÀNSIT
AL NUCLI URBÀ DE VILOBÍ

TROBAT UN RAJOL AMB UNA INSCRIPCIÓ
DEL SEGLE XVIII A SALITJA

ENTREVISTA A JOAQUIM PUIGVERT,
AUTOR DE CINEMA EXPERIMENTAL

TOSQUIJA

14

Juliol del 2010

Informació telefònica útil:

EMERGÈNCIES

Ambulàncies
Telèfon Únic d'Emergències
Atenció ciutadana
Mossos d'Esquadra
Bombers

061
112
012
088
085

AJUNTAMENT

Oficines municipals
Biblioteca Can Roscada
Vigilants
Jutjat de Pau (dilluns)
Registre Civil

972 47 30 26
972 47 36 73
972 47 37 04
972 47 36 36
972 47 30 26

ENSENYAMENT

CEIP Josep Madrenys
EEI 'El Patufet'
IES de Santa Coloma de Farners
La Salle de Santa Coloma de Farners
Bell-lloc de Girona
Les Alzines de Girona

972 47 32 86
972 47 31 25
972 84 21 05
972 84 02 94
972 23 21 11
972 21 21 62

SANITAT

Dispensari mèdic
Farmàcia
Hospital Dr. Trueta
Hospital Santa Caterina
CAP de Santa Coloma de Farners
CAP Güell de Girona

972 47 37 43
972 47 30 08
972 94 02 00
972 18 26 00
972 84 12 08
972 21 07 08

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS

Club de Bàsquet Vilobí
Futbol base (A.E.Vilobí)
Funky
Mecanografia-Infomàtica Mecacentre
Acadèmia d'anglès Big Ben
Música
SAM-SAT Municipal 'El Sol'
Espai Jove
Arts Plàstiques 'El Racó de l'Artista'
Catequesi
Escacs
Classes de teatre

629 01 39 47
972 47 43 49
646 40 43 72
972 30 04 82
620 01 01 91
972 46 37 92
648 00 54 59
972 47 35 40
606 07 56 92
972 47 30 42
636 79 13 62
972 47 41 83

TRANSPORTS

Aeroport
Renfe
Teisa
Taxi (24 hores)

972 18 66 00
902 24 02 02
972 20 48 68
676 66 98 14

AVARIES

Gas (Gas Mediterrà)
Gas (RARSA)
Enher-Fecsa-Endesa
Prodaisa
Telefònica

93 765 74 31
972 468 166
900 77 00 77
972 20 20 78
1002

ALTRES

Llar de Jubilats Santa Margarida
Rectoria
Consell Comarcal de la Selva
Veterinari (Equip Veterinari)
Veterinari (Xavier Gabarró)
Renovació DNI a Girona
Els Delmes de Salitja

972 47 40 46
972 47 30 42
972 84 21 61
972 47 30 06
679 49 65 43
972 20 50 50
972 47 38 21

CONTINGUTS

SANT JORDI A L'ESCOLA **22**
ELS JOCS FLORALS
DEL CEIP JOSEP MADRENYS

SESSIÓ PUIGVERT **28**
ENTREVISTA A JOAQUIM PUIGVERT,
AUTOR DE CINEMA EXPERIMENTAL

NOVA ORDENACIÓ DEL TRÀNSIT **33**
I MÉS PLACES D'APARCAMENT
AL NUCLI URBÀ DE VILOBÍ

LLIÇONS D'ASTROLOGIA **40**
RECREATIVA:
ELS PLANETES

COSES D'ABANS **44**
I D'ARA
Per Joaquim Puigvert i Pastells

TOSQUIJA

Ajuntament de
Vilobí d'Onyar
Salitja
Sant Dalmaí

JORNADA DE LES FAMÍLIES **4**
Amb Joves en l'Educació
Secundària

LA NOVA PLAÇA NOVA **10**

TROBAT UN RAJOL **16**
AMB UNA INSCRIPCIÓ DEL SEGLE XVIII
A SALITJA

FESTA D'HOMENATGE **18**
A LA VELLESA
16È ANIVERSARI DE LA LLAR
DE JUBILATS SANTA MARGARIDA

Revista trimestral de
l'Ajuntament de Vilobí,
Salitja i Sant Dalmaí
Travessia Casa de la Vila, 1
17185 Vilobí d'Onyar
Telèfon: 972 47 30 26
Fax: 972 47 40 20
ajuntament@vilobidonyar.cat
www.vilobidonyar.cat

Edita: Pascual Editor
tosquijs@vilobidonyar.cat

Impressió:
Impremta Pagès

Aquesta publicació està impresa
sobre paper ecològic:
Couxé Mate de 150 gr.
Tiratge: 1.300 exemplars

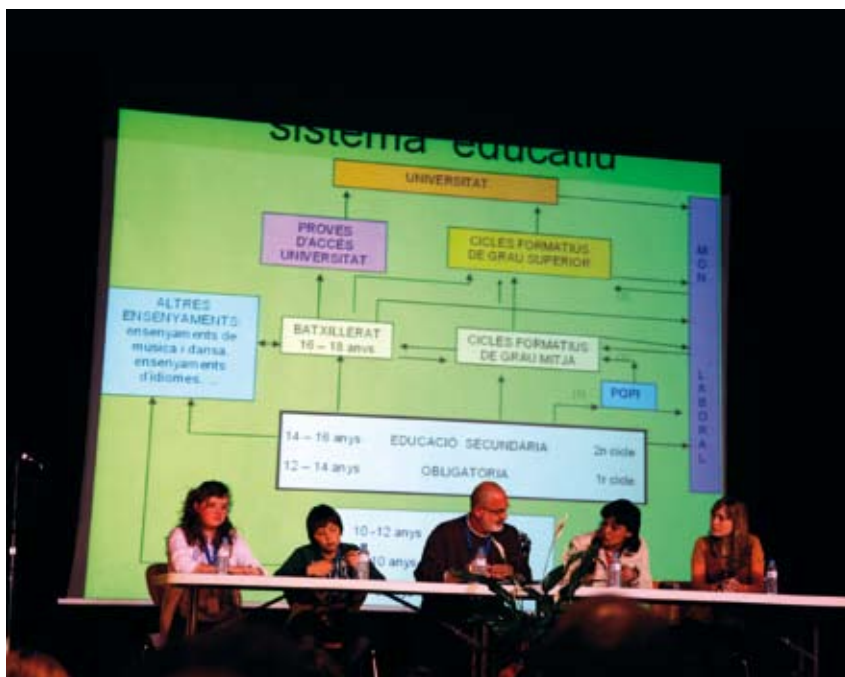
ISSN: 1135-1314
Dipòsit legal: GI 439/87

Amb el suport de:

La comunitat educativa respon àmpliament a la primera edició de la Jornada de les Famílies

La iniciativa municipal, impulsada des de l'Alcaldia i coordinada per les àrees d'Educació i Joventut, va aplegar durant tot el matí de dissabte (8 de maig) un centenar de joves, familiars i educadors que van exposar arguments i experiències sobre les diverses trajectòries acadèmiques de què disposen les noies i els nois de Vilobí d'Onyar des del final de l'etapa de Primària fins a l'accés a la Universitat.

Aspecte de la Sessió I 'De la Primària a l'ESO': Miquel Teixidor, Dolors Oliveras i Núria Romagós, amb Maria Cufí i Martí Buch.

A l'entrada de la Jornada, que va tenir lloc a la sala Can Sagrera, els participants rebien una carpeta logotipada, amb la programació, material de treball i una tarja d'identificació. Molts dels participants s'havien registrat dies abans i, altres, es van decidir en l'últim moment. La implicació de tots els ponents i dels moderadors va ser exemplar i cadascuna de les sessions va esgotar el temps que tenia assignat. El públic va seguir les intervencions amb molt d'interès i, durant l'estona de la pausa-café, es van organitzar espontàniament diverses tertúlies sobre els temes tractats. Alguns convidats que no hi van poder assistir per compromisos adquirits prèviament, van donar suport a la Jornada i van comprometre la seva presència activa per a futures edicions. Està previst que la Jornada de les Famílies amb Joves en l'Educació Secundària se celebri anualment per les mateixes dates, a primers de maig.

JORNADA DE LES FAMÍLIES
AMB JOVES EN L'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA

www.vilobidonyar.cat

UTE
PROMOCIONS I CONSTRUCCIONS PUJOL, SA
CONSTRUCCIONS BAGDIANCI SERRA SL
NOVES CONSTRUCCIONS SANT DALMAI SL
JUAN ROCA CABARROCAS

Can Sagrera

Can Sagrera de Vilobí d'Onyar
8 de maig del 2010

PROGRAMA

De 9.30 h a 9.45 h.
[ACOLLIDA] Acollida, acreditació i lliurament de materials als assistents

De 9.45 h a 10.00 h.
BENVINGUDA I INAUGURACIÓ
Mercè Sais i Llach, regidora d'Educació de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar
Jàssica Vilert i Garrofa, regidora de Joventut de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar

De 10.00 h a 10.45 h.
Sessió I: DE LA PRIMÀRIA A L'ESO
Dolors Oliveras, directora de l'IES Santa Coloma
Núria Romagós, mestra del CEIP Josep Madrenys
Maria Cufí, alumna de sisè curs del CEIP Josep Madrenys
Martí Buch, alumne de sisè curs del CEIP Josep Madrenys
Moderador: **Miquel Teixidor**, cap d'estudis del CEIP Sant Salvador d'Horta

De 10.45 h a 11.15 h.
[PAUSA] Cafè i refrigeri

De 11.15 h a 12.00 h.
Sessió II: EL PAS PER L'ESO
Jordi Badia, tutor de primer d'ESO de l'IES Santa Coloma
Anna Maria Puig, coordinadora de Cicles Formatius i FET de l'IES Santa Coloma
Pau Borrrell, alumne de segon d'ESO del col·legi Bell-lloc
Mariona Montgé, alumna de primer d'ESO de l'IES Santa Coloma
Afra Pascual, alumna de primer d'ESO de l'IES Santa Coloma
Moderador: **Xavier Cufí**, pare de família

De 12.00 h a 12.45 h.
Sessió III: LA SECUNDÀRIA POSTOBLIGATÒRIA I L'ACCÉS A LA UNIVERSITAT
Xevi Cufí, professor de la Universitat de Girona
Imma Pita, professora i coordinadora de Batxillerat de l'IES Santa Coloma
Anna Corral, alumna de primer curs de la Universitat de Girona
Gerard Garcia, alumne de primer de Batxillerat de l'IES Santa Coloma
Moderadora: **Dolors Selis**, professora de la Universitat Autònoma de Barcelona

De 12.45 a 13.00 h.
CONCLUSIONS I CLOENDA
[Inclou: Convocatòria dels Premis de Recerca Vilobí d'Onyar 2010-2011]
Olga Guillem i Pujol, alcaldessa de Vilobí d'Onyar

PREMIS DE RECERCA VILOBÍ D'ONYAR 2010-2011
BASES (resum)

Es poden presentar en aquesta convocatòria treballs de projecte de recerca de 4rt d'ESO (en grup) i de recerca de batxillerat (individual) corresponents al curs 2010-2011.

S'atorgaran un total de dos premis:
Premi projecte de recerca
Premi treball de recerca

Els treballs guanyadors obtindran cadascun:
300 euros (en el cas del Premi projecte de recerca, a repartir entre el grup)
La publicació dels treballs premiats

Els treballs hauran de ser originals, tenir el vistiplau del centre de secundària i tractar qualsevol aspecte sobre l'àmbit municipal de Vilobí d'Onyar.

Paraules de l'alcaldessa, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la cloenda de la Jornada de les Famílies amb Joves en l'Educació Secundària

Can Sagrera (Vilobí d'Onyar), dia 8 de maig del 2010 (13 h)

Bon dia a tots i a totes, Primer de tot voldria agrair-vos l'atenció i l'interès que heu mostrat durant les 3 sessions que hem convocat al llarg de la Jornada d'aquest matí. El nostre agraïment als joves i a les famílies que heu assistit a la Jornada. I el nostre agraïment també a tots els ponents i col·laboradors.

Segur que a tots els assistents ens ha servit per canviar alguna idea equivocada, per aprendre alguna cosa nova o per mirar el futur amb més amplitud i amb una altra perspectiva. I segur que sortim d'aquesta Jornada més animats i amb més ganes de tirar endavant perquè sabem que no estem sols durant els anys de la formació acadèmica, uns anys que han de ser de molta feina però també de molta felicitat perquè són els anys de l'adolescència i de les grans il·lusions

Des de l'Ajuntament creiem en els nostres joves i volem acompanyar-los al llarg de les seves etapes educatives. No només en l'escola de Primària, sinó també en la segona fase d'ensenyança obligatòria, en el Batxillerat o en la Formació Professional i en la Universitat.

Volem que els nostres joves estudiants se sentin recolzats i acompanyats. Ells i les seves famílies. Que disposin de totes les eines necessàries i de la màxima informació que els calgui per tal de decidir entre els diversos camins possibles des del final de la Primària en endavant.

Un repte molt important que cal afrontar des de l'Ajuntament, i en el que estem en negociacions amb el Departament d'Educació, és que a Vilobí d'Onyar ens concedeixin un Institut-Escola. Un Institut-Escola que aculli els nens i nenes de 3 a 16 anys; és a dir, durant totes les etapes educatives d'ensenyança obligatòria. Aquesta és una bona notícia per a les famílies amb infants, que seran els joves del futur pròxim: estem fent tot el possible perquè la nova escola de Vilobí d'Onyar sigui un institut-escola. És a dir, per acollir els nois i noies fins als 13-14 anys.

(Segueix a la pàgina següent)

A les imatges de la dreta: Benvinguda i inauguració: Jèssica Vilert, regidora de Joventut i, Mercè Sais, Regidora d'Educació; Sessió II 'El pas per l'ESO': Jordi Badia, Xavier Cufí i Anna Maria Puig; Sessió III 'La Secundària postobligatòria i l'accés a la Universitat': Xevi Cufí, Dolors Selis i Imma Pita, L'equip logístic de la Jornada: Marc Ruble (Hereu 2009) i Sandra Roca (Pubilla 2009), amb una de les participants, Anna Corral, alumna de la UdG.

Entenem que els centres d'estudis superiors no es puguin disseminar per tot el país i que en conseqüència a un municipi de 3.000 habitants, no hi corresponguin escoles de batxillerat o universitats. Però també entenem que un municipi com el nostre, amb voluntat social i política, és capaç d'acollir i disposar d'un centre de formació secundària i, encara més, quan un municipi com el nostre és capaç d'acollir infraestructures aeroportuàries, viàries, ferroviàries, etcètera...

I per acabar, dir-vos que aquest esforç nostre i vos-

tre, per l'Institut-Escola, per a orientar els estudis postobligatoris, per incentivar els treballs de recerca, per arribar a la Universitat, serveix també per cohesionar més el municipi. Us animo a consolidar la comunitat educativa dels joves, a consolidar els vincles d'unió de les famílies amb el municipi i a participar de les diverses activitats que en aquest sentit se celebren a Vilobí, Salitja i Sant Dalmai.

Tot això serà possible si ho fem entre tots.

Gràcies per l'atenció.

Els Premis de Recerca Vilobí d'Onyar

Abans de cloure la Jornada, l'alcaldesa Olga Guillem va anunciar la convocatòria d'uns premis. Són els Premis de Recerca Vilobí d'Onyar, a partir del curs vinent, el curs 2010-2011, adreçats a estudiants de 4art d'ESO i de Batxillerat. El resum de les bases, que es pot consultar a la pàgina web municipal: (www@vilobidonyar.cat) és aquest:

Es poden presentar en aquesta convocatòria treballs de projecte de recerca de 4art d'ESO (engrup) i de recerca de Batxillerat (individual) corresponents al curs 2010-2011. S'atorgaran un total de dos premis: Premi Projecte de Recerca i Premi Treball de Recerca. Els treballs guanyadors obtindran cadascun: 300 euros (en el cas del Premi Projecte de Recerca, a repartir entre el grup) i la publicació dels treballs premiats. Els treballs hauran de ser originals, tenir el vist-i-plau del centre de Secundària dels alumnes i tractar qualsevol aspecte sobre l'àmbit municipal de Vilobí d'Onyar.

El jove estudiant de Salitja Joan Viñolas, moments abans de lliurar un exemplar del seu treball 'Memòries històriques de la producció lletera al municipi de Vilobí d'Onyar i al Mas Bes' a l'alcaldesa Olga Guillem perquè es pugui publicar en la col·lecció Premis de Recerca Vilobí d'Onyar

Com a anticip als Premis, i fora de concurs, durant la Jornada d'enguany es va voler fer un reconeixement a un jove estudiant d'ESO de Salitja, Joan Viñolas, que ha tingut la iniciativa de presentar un treball de curs prenent com a tema una activitat econòmica, la producció lletera i, com àmbit d'estudi una empresa familiar del nostre municipi. Com que l'àmbit d'aquest treball s'ajustaria a les bases dels Premi de Recerca, es va fer pujar durant uns moments l'autor del treball a l'escenari per poder-li lliurar un premi simbòlic (un llaç de memòria). Viñolas va explicar molt resumidament el treball (en reproduïm un capítol a continuació) i va cedir-ne el contingut a l'Ajuntament per tal que en pugui fer ús. L'alcaldesa, després d'agrair al jove estudiant de Salitja la seva predisposició i de desitjar-li molta sort en els estudis, va anunciar que el treball *Memòries històriques de la producció lletera al municipi de Vilobí d'Onyar i al Mas Bes* serà el primer títol de la col·lecció sobre els Premis de Recerca Vilobí d'Onyar.

EXCLUSIVA PER A TOSQUIJA:

Memòries històriques de la producció lletera al municipi de Vilobí d'Onyar i al Mas Bes

Capítol 4: Història de la producció de llet al municipi de Vilobí d'Onyar

A principis del segle XX quasi no es produïa llet al municipi. Totes les cases de pagès tenien: bous, vaques o cavalls per treballar els camps. També els feien servir per portar el carro o carreta, per fer els transports de les collites dels camps o per portar els productes produïts. Aquests productes eren: verdures, cereals, fruita etc. Tot això es portava al mercat per poder-ho vendre.

Quan una vaca tenia un part, el vedell mamava de la vaca. Si en sobrava, aquesta llet es consumia per a la casa de pagès. A la postguerra, al municipi ja es va començar a produir llet per vendre-la. La llet era venuda a les botigues dels pobles o directament a particulars.

Primeres centrals lleteres

En la dècada dels anys 1940-1950 es van començar a construir les primeres centrals lleteres. Els pagesos hi van poder vendre la llet (La Lactaria Espanola, Làctics Clarió, Letona, Vilaró).

La llet era portada en pots de 25 litres a les parades que ja estaven establertes. Passava un carro amb cavalls a recollir-la. Al cap de poc ja van començar a passar a buscar els pots en camió.

L'any 1952, segons diverses dades, hi havia 80 granges al municipi de Vilobí d'Onyar i es produïen 3.200 litres de llet diaris. En aquesta època, les vaques estaven a dins les cases, molt a prop on vivia la gent.

La majoria de les cases de pagès van començar a adonar-se que produir llet era un negoci. Moltes cases van començar a augmentar de caps de bestiar passant d'un parell de vaques a mitja dotzena.

Entre els anys 1950-1960 moltes cases de pagès van fer una quadra adossada a la casa amb un femer al cantó i un desguàs pels purins que anaven a un petit dipòsit de suc. En aquesta època, les vaques s'alimentaven de naps, userda, fenc, palla, prats i herba de margeneres. En èpoques de sequera o de molt fred fins i tot s'anaven a bosc a fer branca d'alzina per substituir el farratge. També es complementava amb farro, farina d'ordi, una mica de favó i poca cosa més.

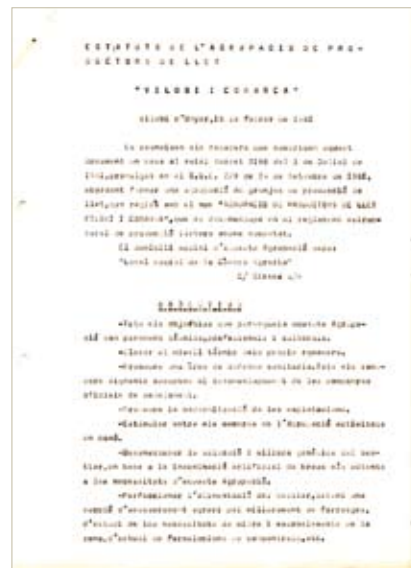
Primeres estabulacions

A partir de 1960 aproximadament es començà amb l'inseminació artificial. La millora genètica va fer un gran progrés quant a la producció de llet i la seva qualitat. Fins aquest anys les vaques no passaven de 10 a 15 litres diaris de llet depenent de la seva alimentació i del seu estat reproductiu. En pocs anys, les vedelles filles d'aquestes van augmentar notablement la seva producció.

En aquesta dècada es van construir les primeres estabulacions lliures al municipi. Al castell de Vilobí d'Onyar, a Can Palahí, Can Vives...

El maneig del bestiar, la sanitat i la reproducció va millorar molt amb aquest nou canvi de posar les vaques tancades i fermades a la cort, a poder estar lliures a l'estabulació.

L'any 1968 es va crear la granja el Trèvol entre El Castell, Cal Tet i Can Pla. Va ser entre 1975 i 1980 que es va construir la majoria d'estabulacions lliures del municipi. A Can Casanova d'en Valls, Can Trias, Can Comas, Can Bes, Can Carreter, Can Rodó, Can Gros de Pa-

Fotocòpia dels 'Estatuts de l'Agrupació de Productors de llet a Vilobí i comarca.' (datats el dia 16 de febrer de l'any 1982)

gès, Can Patllari, Can Fradera, Can Cua, Can Cideret, Can Blanc...

Per aquests anys moltes cases que tenien poques vaques dins la casa van canviar d'activitat i van plegar de fer llet.

A l'any 1982, 58 ramaders del municipi i pobles veïns es van unir per formar una associació. Aquesta associació es va crear per fer el sanejament sanitari, que ja era obligatori, i poder comprar els productes en conjunt (semen, medicaments, adobs, xerrades de formació tècnica, etcètera.)

El dia 16 de febrer de l'any 1982 es van crear els "Estatuts d'Agrupació de Productors de llet a Vilobí i comarca." La seva finalitat era facilitar o solucionar els problemes de la producció lletera.

Quotes de la producció lletera

L'any 1988 es van assignar les primeres quotes de producció de llet a les explotacions amb un caràcter provisional. Va ser l'any 1992 que es van aplicar definitivament.

Després de l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, es va establir al nostre país, el sistema de quotes en la producció lletera, igual com ja existien a altres països de la comunitat.

A principis de 1988 es va assignar una quantitat de referència a cada explotació lletera. A la granja de casa va ser de 247.083 kg. de llet.

En aquests anys, moltes explotacions en el nostre municipi estaven en una fase d'un important creixement en instal·lacions, nombre de caps, producció lletera... Això va suposar una gran incògnita en el sector.

Moltes explotacions lleteres van anar creixent sobrepasant la quota de producció lletera amb l'incertesa de si tindrien o no sancions.

Va ser a finals del 1992 quan es va fer l'Assignació de Quota Individual coincidint en la producció de llet de l'any anterior. A la granja del meu pare es van assignar un total de

554.389 kg. al 3,41% de greix. Els 304.010 kg. de llet augmentats entre 1988 i 1992 estaven subjectes a possibles revisions, encara que més tard aquestes van quedar totes definitives.

A partir d'aquesta quota de 1992 totes les granges que han volgut créixer han hagut de comprar-la a altres explotacions que han plegat. Algunes granges van tenir alguna sanció per produir més llet de la quantitat assignada.

La meua família va comprar la primera quota lletera a Berga. El Sr. Álvaro Rosal en venia 300.000 Kg a 35 pts./Kg (0,21€/Kg). Com que ens va semblar molta quantitat ens en vam quedar 180.000 Kg i la resta la va comprar en Josep de Can Trias.

Després, vam comprar la quota de diverses granges petites de la zona d'Astúries i Cantàbria. Conjuntament amb altres ramaders del municipi vam comprar 500.000 Kg a una granja de Sant Joan de les Abadesses. També, la meua família, vam comprar la quota de Can Serra de Vilobí i de Can Gros de pagès de Sant Dalmai. La quota es va anar pagant a unes 80 pts./Kg (0,48 €/Kg), encara que en casos molt puntuals se'n va arribar a pagar 100 pts./Kg (0,60 €/Kg).

Al municipi queden 8 granges

Pels anys 1998-2000 l'administració va fer alguns plans d'abandonament de la producció lletera. Aquesta pagava una quantitat als ramaders a canvi de no tornar a produir més llet. Després, aquesta quota seria repartida a qui creia l'administració que li feia més falta.

Actualment les quotes no es poden comprar ni vendre. Només es poden llogar pel període en curs. O sigui, una explotació que no produeixi la quota assignada la pot llogar a una altra que tingui sobreproducció. La nostra granja, actualment, té uns 2.400.000 Kg de quota de llet i cada any n'ha de llogar perquè en

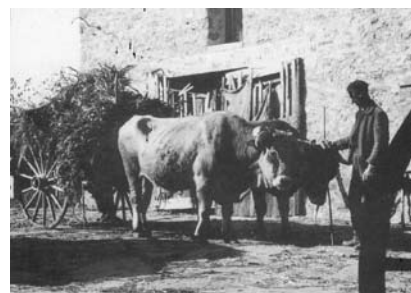
produeix més de 3.000.000 kg.

En la actualitat, la Cooperativa de productors de llet Vilobí i Comarca són 10 socis.

Al municipi només queden 8 granges:

- El Trèvol de Vilobí
- Can Fradera de Vilobí
- Can Blanc de Vilobí
- Can Carreter de Salitja
- Can Casa Nova d'en Valls de Salitja
- Can Trias de Salitja
- Can Sabenc de Salitja
- Can Bes de Salitja

Entre totes les granges es munyen unes 1.320 vaques i es produeixen uns 43.500 litres diaris. Tres granges vénen la llet a ATO (El Trèvol, Can Sabenc i Can Bes) i totes les altres a la llet Pascual.

Bous fent feines de transport en una granja veïna del municipi de Vilobí d'Onyar.

III Concurs de dibuix: Pensaments de natura

El dissabte dia 29 de maig es van lliurar, al pavelló de Sant Dalmai, els premis del III Concurs de dibuix 'Pensaments de natura'. Els guanyadors dels tres primers premis per a cadascuna de les quatre categories van ser: la Nàmia, la Núria i l'Oriol (categoria de P3 a P5), la Vanesa, en Dídac i en Jordi (categoria de 1er. a 2on.), la Clara, la Maria i l'Eimi (categoria de 3er. a 4art.) i l'Anna, la Jorgina i en David (categoria de 5è a 6è). Els nens i nenes de la Llar d'infants també hi van participar, i els guanyadors van ser l'Eva, la Mireia i la Marta. Tots els participants es van endur un obsequi consistent en una planta aromàtica o medicinal; i hi va haver un esmorzar per tothom a base de coca, xocolata desfeta i suc de fruita. A la imatge, alguns dels guanyadors, exposant els seus treballs.

Dictat en català

El dissabte dia 24 d'abril va tenir lloc, amb una vintena de participants de totes les edats, la primera edició del Dictat en català de Vilobí d'Onyar. El dictat el van conduir les professores del CEIP Josep Madrenys Nàdia Garcia i Núria Romagós. El nivell dels dictats va ser elevat i, a la finalització, els participants van mostrar ganes de repetir l'experiència en noves edicions i d'obrir la possibilitat d'establir categories per edats o nivells. El text escollit per al dictat era un fragment de l'obra 'Les veus de Pamano, de Jaume Cabré. La pròxima edició del dictat es preveu en el cicle de la Festa Major de Vilobí.

Els ràfecs pintats. Una expressió d'art popular

Els ràfecs pintats. Una expressió d'art popular. És el títol d'una exposició fotogràfica de ràfecs pintats que es pot veure al museu Can Tinturé d'Esplugues de Llobregat fins el dilluns dia 13 de setembre.

Es coneixen com a ràfecs pintats les filades de teules i rajoles que sobresurten de la teulada, la cara inferior de les quals està pintada.

Encara resten construccions que conserven ràfecs decorats, els més antics són del segle XVII. El seu significat és un misteri. El motiu més freqüent és el triangle; també n'hi ha que són clarament decoratius: figures de tot tipus, símbols religiosos, inscripcions i d'altres que no s'han pogut desxifrar.

La relació d'aquesta mostra amb Vilobí d'Onyar ve donada perquè el municipi hi està representat amb un gran nombre de construccions. A tall d'exemple, a l'exposició hi podreu contemplar detalls dels ràfecs de Can Trias, Can Valls, Can Baldiri, Can Johé i l'Ermita de les Fonts, tots de Salitja, i de la capella dels Dolors de Vilobí.

L'altre lligam amb el poble és que el responsable de l'exposició és Xavier Gabarró Vall, veí de Vilobí. L'exposició podrà ser visitada ben aviat a Vilobí d'Onyar. Faltaria més!

La nova plaça Nova

«Amb aquesta reurbanització, el paisatge urbà queda més ordenat, més net i més funcional, sense perdre la fesomia de poble.»

(Olga Guillem)

Imatge nocturna i inèdita de la plaça Nova en què, a més de la plaça, es visualitzen les travessies Casa de la Vila i Antiga cal Metge, i el carrer sense nom que separa l'edifici de l'Ajuntament i l'antic Can Daunis (actualment, l'estanc). Foto: Fèlix Sánchez.

Només noranta dies (25 de gener-23 d'abril) és el temps d'obres que ha necessitat Vilobí per a reurbanitzar una part significativa del nucli urbà. En concret, s'ha actuat a la plaça Nova, el centre neuràlgic del poble (i del municipi) on, a més de les cases de veïns, s'ubiquen les oficines de l'Ajuntament i alguns dels establiments comercials més concorreguts (caixa, banc, carnisseria, fruiteria, perruqueria, bar, floristeria, estanc, pastisseria i botiga d'electrodomèstics); a la travessia Casa de la Vila (que desemboca a la plaça Vella, enfront de l'Església), amb els accessos a la Casa de Cultura Can Roscada i a l'antiga façana principal de l'Ajuntament; a la travessia Antiga cal Metge (que acaba a l'inici del carrer de Girona, a tocar del carrer Onyar) i, també, s'ha reurbanitzat el carrer sense nom (en el futur, travessia de Joaquim Puigvert) que separa l'edifici de l'Ajuntament de l'antic can Daunis (actualment, l'estanc).

La plaça Nova es va inaugurar per Sant Jordi

El delegat del Govern, Jordi Martinoy, i l'alcalde de Vilobí d'onyar Olga Guillem van presidir la inauguració oficial de la reurbanització de la plaça Nova durant el matí del dia de Sant Jordi. L'acte, que va tenir lloc a Can Roscada, i en el qual hi va haver parlaments a càrrec de Martinoy i de Guillem, va aplegar unes desenes de veïns del municipi (entre els quals, l'excalde Joan Busquets i, Sandra Roca, la Pubilla 2009).

Aspecte de la inauguració oficial de la reurbanització de la plaça Nova, el matí del dia 23 d'abril, a Can Roscada.

L'acte d'inauguració també va comptar amb la presència de la directora a Girona dels Serveis Territorials del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat, Mireia Mata. A la tarda, la nova plaça es va estrenar per a l'ús ciutadà amb la tradicional celebració del Sant Jordi, que va omplir la plaça Nova de gent.

Parauls de l'alcalde, Sra. Olga Guillem, en la inauguració de la reurbanització de la plaça Nova i de les travessies Antiga cal Metge i Casa de la Vila

Vilobí, divendres 23 d'abril del 2010 (13.00 h)

El dia 25 de gener van començar les obres a la plaça Nova i a les dues travessies adjacents: la travessia Antiga cal Metge i la travessia Casa de la Vila.

I avui, dia 23 d'abril, les obres estan acabades.

Hem passat exactament tres mesos:

primer fent les connexions provisionals perquè ningú es quedés sense els serveis bàsics durant les obres;

després, aixecant els carrers i arrançant el subsòl;

i, finalment: construint el ferm i col·locant el mobiliari urbà i l'arbrat:

De moment, els fanals i els bancs, les atraccions infantils i les vuit moreres.

Durant tres mesos hem sabut conviure bé amb les obres, almenys per dues raons:

Primera, perquè veníem d'unes obres prèvies, les del carrer de Josep Madrenys i entorns, que van fer que ens carreguéssim tots de paciència, i que han tingut un resultat visual i funcional molt positiu;

i segona, per la bona feina que han fet els treballadors de les empreses locals:

que en tot moment han vetllat per facilitar els accessos a les botigues i als habitatges,

que sempre han atès les necessitats de mobilitat de la gent,

i que han hagut de treballar molts dies contra els elements (amb molts dies de pluja i amb l'episodi de neu de primers de març). I que han allargat la jornada de feina fins a fer-se fosc, o en dissabtes, quan ha calgut.

El meu agraïment conjunt, doncs, per als veïns, per a les empreses locals que han executat l'obra i per als treballadors.

Òbviament, el meu agraïment també a la Generalitat i a les institucions que han fet possible la concessió —a través del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya— dels més de 350.000 euros necessaris per a reurbanitzar la plaça Nova i les dues travessies.

En el conjunt del municipi tenim tres pobles però els nuclis urbans són de poca extensió. El nucli urbà de Vilobí, aquí on som, és el lloc més cèntric i és el lloc més de pas (de vehicles i de vianants).

Amb aquesta reurbanització, el paisatge urbà queda més ordenat, més net i més funcional, sense perdre la fesomia de poble.

Confio que aquesta obra que avui inaugurem ens farà la vida una mica millor.

Gràcies per la vostra atenció.

La imatge inferior de la pàgina anterior es va prendre el dijous, dia 22 d'abril, al vespre, la vigília de la inauguració, quan la reurbanització de la plaça Nova estava, de fet, enllestida. Hi surten, barrejats, treballadors de l'obra i regidors de l'equip de govern de l'Ajuntament, amb l'alcalde actual, Olga Guillem, i l'alcalde anterior, Joan Busquets.

Allò que es veu i allò que no es veu de l'obra en la reurbanització de la plaça Nova i entorns

Les obres que s'han realitzat de reurbanització de la plaça Nova i els carrers del seu entorn, la travessia cal Metge i la de la Casa de la Vila (així com el carrer sense nom, futura travessia de Joaquim Puigvert) han servit per la seva reconversió en un únic espai unitari exterior i per potenciar, com a plaça, les relacions civicosocials de la vila.

La plaça Nova està ubicada al centre del poble de Vilobí en front de l'edifici del Ajuntament, i fins abans de la reurbanització la seva forma de plaça quadrada rodejada per vials urbans, feia que el transit viari dificultés l'estança, el repòs i la zona de lleure i de jocs infantils; és per això que reurbanitzant-la, incorporant els vials perimetrals, ha augmentat la seva dimensió i la seva utilització i s'ha creat un espai que farà de front d'accés principal a els edificis del seu entorn, inclòs l'Ajuntament.

Tant per la seva situació com per les característiques de l'entorn, el valor de centralitzat, etcètera, la plaça Nova és idònia per a l'ús d'esplai-lleure i lloc de relació social que se li pretén donar.

Estat abans de la reurbanització

Abans de l'obra, la plaça Nova era un espai desaprofitat perquè ha vingut desenvolupant la seva condició de rotonda i de gir i no s'ha redissenyat mai com un espai unitari, a on la llar d'infants, el pavelló, l'escola de Primària i la mateixa plaça Nova, podrien formar un conjunt d'equipaments públics, que ajudessin a fomentar la relació social i a potenciar el lleure.

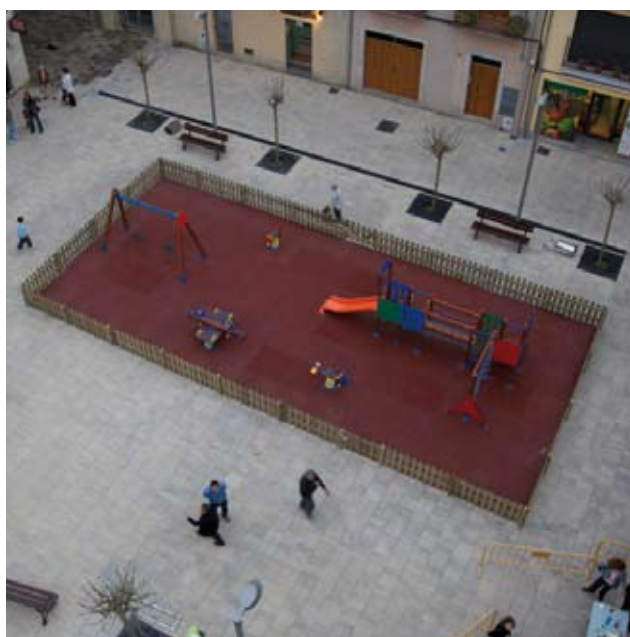
Un espai obert d'usos múltiples

En la seva condició de plaça i com espai de patrimoni municipal i d'acord amb les necessitats del poble, el programa per el seu ús i amb un aparcament de vehicles molt reduït, contempla la seva conversió en un espai lliure amb bancs, seients i moreres, arbres que son de fulla caduca, que no impedeixen el sol durant l'hivern i fan molta ombra l'estiu.

Es preveu un ús similar al d'un espai obert d'usos múltiples, sense subdivisions entre la zona de vianants i la zona de transit rodat reduït i que permeti activitats massives a manera d'espai de festes exterior i activitats varies, cavalcada de reis, etcètera.

Guanyar superfície

En aquest sentit la reurbanització de la plaça Nova i l'entorn recupera la totalitat de la superfície dels vials actuals i com un espai únic de gran dimensió i amb possibilitat d'ús per a representacions, festes, activitats escolars a l'aire lliure, etcètera.

Les intervencions realitzades

Independentment d'aspectes d'acabat (zona de jocs infantils, senyalitzacions, etcètera) s'han fet les intervencions necessàries per a garantir la seguretat i els mínims per a un ús correcte de l'espai en la seva condició de plaça pública i lloc de trobada social.

S'han fet les intervencions necessàries per al compliment de la legislació vigent en matèria de substitució i modificació del clavegueram, d'il·luminació, del mobiliari urbà i de les infraestructures de telecomunicacions enterrades.

S'han previst les mesures necessàries per a garantir el compliment de la llei de supressió de barreres arquitectòniques.

Amb aquesta intervenció es considera que la plaça Nova queda apta per al seu ús, al marge de millores en els acabats de jocs o altres que es puguin realitzar en el futur.

Clavegueram

Abans de l'obra existia una xarxa unitària, en la qual es recollien les aigües negres i les de pluja en un únic conducte. Els tubs eren de formigó de 250 i 300 mm de diàmetre. Per a la recollida de les aigües superficials existien claveguerons amb reixes superficials de fosa.

Les millores que s'han fet amb l'obra consisteixen en la instal·lació d'un nou col·lector paral·lel a l'antic per recollir les aigües pluvials dels carrers i la substitució de l'existent en la Travesia cal Metge, que era de formigó de 250 mm, per un de polietilè de 300 mm.

Tota la xarxa de col·lectors instal·lats desguassen per gravetat fins a la xarxa existent.

S'ha previst la recollida d'aigües de pluja mitjançant clavegueres i reixes que desguassen als col·lectors, i aquests transporten l'aigua per gravetat fins al punt més baix de la xarxa.

El traçat dels col·lectors s'ha previst pel centre de la calçada. El tipus de canonada és de polietilè de 400 mm de diàmetre per a les aigües pluvials i de 300 mm per a les aigües residuals.

S'ha tingut en compte la col·locació de pous de registre disposats com a màxim cada 50 m., i principalment a tots els encreuaments i canvis de sentit.

Baixa tensió

Abans de l'obra, en l'àmbit d'actuació hi havia línies aèries que subministraven les finques que limiten amb l'àmbit d'actuació. En tractar-se d'una xarxa aèria, totes les escomeses dels diferents edificis eren a la part superior de les façanes.

Per no perjudicar als veïns s'ha previst enterrar les línies en els encreuaments de carrer i s'han grapat correctament totes les línies a les façanes.

A la pàgina de l'esquerra, una simulació de l'aparcament de la plaça Nova i una visió general del parc infantil de la mateixa plaça. En aquesta pàgina, a la foto superior, una visió general de la travessia Casa de la Vila reurbanitzada.

A la imatge superior, dues visions generals del carrer de Josep Madrenys reurbanitzat, en la confluència amb la travessia Tet Esclopaté i el carrer de Sant Josep.

Xarxa d'aigua

Abans de l'obra ja existia la xarxa d'aigua en tot l'àmbit d'actuació. Tanmateix, aquesta zona tenia el problema que la xarxa no estava mallada, per això s'ha previst tancar el malla de la zona mitjançant una prolongació del tub existent de diàmetre 63 mm de polietilè a la travessia Tet Esclopate, que s'ha connectat a la xarxa municipal al carrer Girona on hi ha el tub general de diàmetre 160 mm. A la travessia Antiga cal Metge també s'ha prolongat el tub de polietilè de 125 mm de diàmetre fins a la xarxa municipal del carrer Girona, aconseguint així tancar la malla.

En el tram de tub existent de la travessia Tet Esclopate s'ha previst la connexió d'una boca de reg per a aquest costat de la plaça i en el nou tram de tub de 63 mm s'ha connectat una escomesa per a l'Ajuntament. A la travessia Antiga cal Metge s'ha previst una altra boca de reg a la plaça i diverses escomeses als edificis existents.

S'ha dimensionat la xarxa per poder ser utilitzada com a xarxa d'incendis.

Enllumenat

En tractar-se de carrers ja urbanitzats, abans de l'obra ja existia l'enllumenat públic, format per braços murals encastats a la façana. Tanmateix, el tipus de lluminàries que hi havia no complien segons el que estableix la legislació d'ordenació ambiental d'enllumenat per a la protecció del medi nocturn.

Amb l'obra s'ha fet el canvi de totes les lluminàries antigues i a la plaça Nova s'ha previst la instal·lació de columnes. S'ha projectat un tipus de lluminària que es pot utilitzar amb braç encastat a la façana o com a columna de 4 metres.

El tipus de lluminària que s'ha instal·lat és amb làmpada de vapor de sodi d'alta pressió de 70W.

S'ha escollit un sistema d'encesa mitjançant doble encesa per permetre que a mitjanit, o quan el trànsit sigui menor, hi hagi menys flux lluminós a cada punt de llum, mantenint la uniformitat i, per tant, que l'energia elèctrica consumida sigui menor.

Les lluminàries s'han connectat a terra mitjançant piques de coure, unides entre si amb cable nu de 35mm.

Telefonia

En tot l'àmbit d'actuació, abans de l'obra ja hi havia la xarxa de telefònica, i tota era aèria. Amb l'obra s'han enterrat totes les línies.

Seguint l'assessorament de la Companyia Telefónica d'Espanya, s'ha previst enterrar els conductes necessaris perquè es garanteixi el servei a totes les parcel·les o edificis.

S'ha fet una canalització subterrània de xarxa de telefònica, amb el traçat de les canalitzacions per les voreres i que s'alimenten a partir de la xarxa existent.

Telecomunicacions

A la proposta de xarxa de telefonia consensuada amb Telefónica, s'han afegit canalitzacions suplementàries per connectar les diferents seus i edificis municipals mitjançant fibra òptica.

Gas

Amb l'obra s'ha fet la unió de la xarxa de gas GLP existent, amb la del carrer Tet Esclopate, aconseguint així tancar la malla.

Totes les noves canalitzacions són de tub de polietilè i el traçat d'aquestes és per les voreres seguint les directrius de l'empresa.

*En aquesta perspectiva zenital, presa des de la travessia Tet Esclopate, s'observa la intersecció i continuïtat entre les obres de reurbanització de la plaça Nova i entorns que s'han realitzat en els primers mesos del 2010, amb les obres de reurbanització dels carrer Josep Madrenys i entorns que es van fer en els últims mesos de l'any 2009. Foto: **Fèlix Sánchez***

Making off d'un reportatge fotogràfic fet a vint metres d'altura

Les imatges de dalt cap a baix que il·lustren aquest reportatge, les va fer el regidor Fèlix Sánchez el dijous dia 22 d'abril al vespre, des d'una alçada de més de vint metres. Per a poder fer aquestes fotografies inèdites de Vilobí, Fèlix Sánchez es va enfilat amb la càmera una cistella de braç hidràulic. Aquí en teniu una seqüència.

Trobat un rajol amb una inscripció del segle XVIII sobre una volta de l'església de Salitja

Poc s'esperaven els dos paletes protagonistes d'aquesta història, en Jordi Gener Martorell i en Gibbi, que el dimecres dia 7 d'abril del 2010 farien una troballa d'important valor per al poble de Salitja. Estaven treballant en l'arranjament dels cairats sota el teulat de l'església parroquial de Santa Maria de Salitja quan, tapat amb material d'obra, van descobrir un rajol singular en el cim d'una volta: semblava que contenia una inscripció.

Van descollar el rajol amb molta cura i, efectivament, hi havia un text llegidor de sis ratlles, escrit en llengua catalana i amb una data destacada, 1742, que immediatament va alertar en Jordi i en Gibbi de la importància d'aquella troballa.

Des de la revista TOSQUIJA fem una proposta de transcripció (vegeu sota aquesta columna) sobre la inscripció del rajol trobat a Salitja, en el benentès que són els estudiosos de la matèria arqueològica els que, en el seu moment, fixaran el contingut exacte del text.

La inscripció del rajol

La primera informació que obtenim és la datació "Avui, dia 14 d'abril de 1742" que ens dona una dada bàsica, la datació mateixa. Així, sabem que la inscripció es va fer ara fa justament 268 anys; és a dir, al segle XVIII. Aquesta és una informació aparentment autèntica perquè se sap que l'església de Santa Maria de Salitja és del segle XIII però es va reconstruir el segle XVIII, amb estil barroc-neoclàssic.

Una segona informació és sobre la fabricació "és fet aquest rajol per mà de Pere Pla, rajoler d'Aiguaviva", una dada també fiable perquè el territori limítrof que formaven Aiguaviva, Salitja i (també) Riudellots havia estat, encara fins al segle XX, terra de rajolers i rajolerries. D'altra banda, el cognom Pla també ha estat vinculat fins recentment a Aiguaviva i a l'ofici de rajoler, si bé desconeixem si el Pere Pla de la inscripció és un avantpassat directe dels rajolers Pla més actuals.

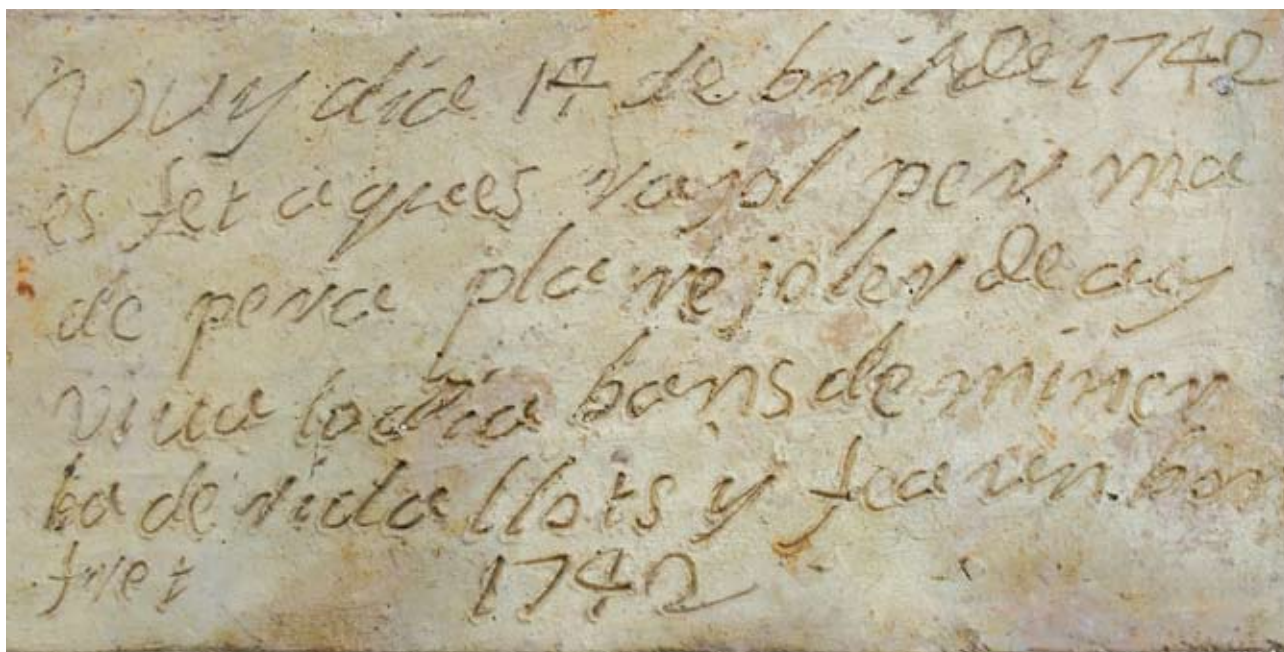
TRANSCRIPCIÓ PROVISIONAL I ADAPTADA AL CATALÀ NORMATIU:

**Avui, dia 14 d'abril de 1742,
és fet aquest rajol per mà
de Pere Pla, rajoler d'Aigua-
viva, el dia abans de Miner-
va de Riudellots i feia un bon
fred.**

1742

En Jordi Gener (d'Aiguaviva) i en Gibbi (nascut a Gàmbia i resident a Girona) en el lloc on van trobar el rajol que un altre paleta d'Aiguaviva, en Pere Pla, l'havia deixat feia 268 anys. A la pàgina següent, una imatge del rajol del 1742, dues perspectives de la trapa d'accés al sota teulat de l'església de Santa Maria de Salitja i les empremtes d'unes ditades sobre la volta.

La tercera informació és de caràcter social, religiós i geogràfic “*el dia abans de Minerva de Riudellots*”. Se sap que des de ben abans, però encara en el segle XVIII eren freqüents a Europa i als països catalans les confraries religioses, entre les quals l’anomenada Minerva, que promovia el culte a l’Eucaristia. A Riudellots de la Selva hi ha constància d’una important confraria, la Minerva, que organitzava una processó eucarística cada tercer diumenge de mes, a banda de la de Corpus i la de l’octava de Corpus, al mes de juny. És més que probable que la processó de la Minerva de Riudellots de la Selva congregués també els fidels d’Aiguaviva i Salitja i que, ahora, representés un dia assenyalat en el calendari. Per això el rajoler Pere Pla d’Aiguaviva escriu “*el dia abans de Minerva*”, perquè és el millor referent que hi ha per a la so-

cietat del seu temps. També podem saber a partir d’aquesta informació que el rajoler treballava en dissabte (la processó de la Minerva es feia en diumenge). I, finalment, veiem que Aiguaviva, Salitja i Riudellots formen una certa unitat geogràfica, almenys en l’àmbit religiós o social i, també, laboral.

Una quarta informació ens diu “*i feia un bon fred*”. Aquesta dada es presta a especular, sobretot ara que estem en ple debat sobre el canvi climàtic. El 2010, la mitjana de temperatura a Salitja durant el mes d’abril va ser de 12,7 ° (potser no un ‘bon fred’, però sí, fred). Fa 268 anys potser feia més fred que ara o, potser no i, simplement, aquell dia 14 sí que va fer un ‘bon fred’ i per això ho va deixar escrit en Pere Pla, com a cosa extraordinària. No ho podem saber.

Unes ditades conservades durant més de 250 anys

Sota el teulat de l’església de Santa Maria de Salitja, a la part superior de la mateixa volta on es va trobar el rajol del 1742, el paleta Jordi Gener es va adonar també de l’existència d’unes marques fetes amb els dits emmotllades sobre el material d’obra. Consultat el mestre Ramon Oliveras, l’explicació més possible és que, per a la persona que va acabar l’obra, les eines més a l’abast fossin les mateixes mans. De fet, hi ha funcions en l’ofici de paleta que, encara avui, només es poden fer amb les mans.

Teresa Artau (93), Lluís Fauchs (89) i onze germanes clarisses jubilades reben l'homenatge a la Vellesa

Tres esplèndides safates de fruita. Aquest és l'obsequi que va rebre la gent de més edat del municipi el dissabte, dia 5 de juny, data en què va tenir lloc la Festa Homenatge a la Vellesa, coincidint amb el 16è aniversari de la Llar de Jubilats Santa Margarida. La primera safata de fruita es va lliurar (el dia abans) de manera col·lectiva a la comunitat de germanes clarisses. A la Fraternitat de Santa Clara de Vilobí hi resideixen setze germanes, onze de les quals han entrat en l'edat de jubilació: Catelina (77), Isabel (75), Dulce Nombre (75), Mercedes (72), Manuela (71), Gloria (67), Ascensió (86), Concepció (91), Carmen (91), Francisca (81), Maria (80). De les altres dues safates de fruita, que es van lliurar de manera individual, una va anar cap al restaurant L'Empalme, per a Lluís Fauchs Camós, de 89 anys i, l'altra, va anar cap a la carnisseria Pla, per a Teresa Artau Gay, de 93 anys. El lliurament de les safates el va fer, personalment, l'alcaldessa Olga Guillem, acompanyada de la regidora Mercè Sais. Pel que fa al 16è aniversari de la Llar de Jubilats, el programa incloïa una exposició de treballs manuals, l'Ofici Solemne, seguit d'un concert de cançons populars, el dinar de germanor, una audició de sardanes i una sessió de ball al pavelló de Vilobí.

Fotografia de família al lloc de trobada Fraternal, amb catorze germanes clarisses de les setze que formen la comunitat i amb els representants de l'Ajuntament: els regidors Fèlix Sánchez i Salvador Martí, la regidora Mercè Sais i l'alcaldessa Olga Guillem

Lluís Fauchs Camós, i esposa, amb Mercè Sais i Olga Guillem

Teresa Artau Gay, i fill, amb la regidora i l'alcaldessa

Petita història de les clarisses de Vilobí d'Onyar

www.clarissas.cat

Les clarisses van ser fundades el 1212 per Sant Francesc d'Assís, que rebé Clara als 18 anys d'edat, perquè visqués la forma de vida del sant Evangeli que ell havia rebut del Senyor. En molt poc temps molts de monestirs abraçaren aquest estil de vida iniciat per Clara i les seves germanes. El 1319, la vida de Clara arribà a Girona.

Primer convent

A Girona es fundà el primer convent de Germanes Pobres. El 18 de juliol de 1319, a instàncies de l'infant Joan d'Aragó, fill de Jaume II. La comunitat fundacional s'instal·là a Girona el 20 de desembre de 1321, procedent de Castelló d'Empúries.

En el segle XVI la comunitat va ser significativa per la santedat de vida de les germanes, santedat que coincideix amb les visites que realitzava Sant Salvador d'Horta al convent.

El vot de la ciutat

Les tres calamitats, amb les que històricament s'identifica la història de la ciutat –inundacions, pestes i guerres– afectaren repetides vegades la vida de la comunitat. L'any 1650 una gran epidèmia assolà Girona. Davant d'aquesta situació els responsables de la ciutat, amb vot

solemne, oferiren una retaule per l'altar major de l'església conventual.

Segon convent.

A can Martí d'Agullana (1653-1693)

El 12 de juliol de 1653 les tropes franceses assetjaren la ciutat. Les germanes es refugiaren dintre de les muralles. Llogaren una petita casa situada entre l'actual plaça del Mercadal i el convent de Sant Agustí. Aquest edifici era propietat de Martí d'Agullana.

Tercer Convent

Carrer de Santa Clara (1693-1868)

Entre 1693 i 1703 s'iniciaren les obres d'un nou monestir. Aquesta edificació ocupava el sector de l'actual carrer de Santa Clara que va des de la plaça de la Independència fins al carrer Hortes. La nova església es comunicava amb el convent a través d'un pas elevat. La revolució de 1868 obligà les germanes a abandonar el convent, essent incautats tots els béns de la comunitat i cedits a l'Ajuntament de la ciutat el 16 de maig de 1873.

Quart convent

Intents frustrats a Girona. El 28 d'octubre de 1876 els va ser restituïda la propietat pel govern restaura-

cionista, però l'edifici era un munt de runes... Disposades a construir un nou convent i després de varis intents frustrats, l'any 1882 les germanes clarisses abandonaren la ciutat de Girona i es traslladaren al Veïnat de Salt, a on van viure fins l'any 1936. Durant la guerra civil la comunitat es dispersà. El 1939 el convent es convertí en presó provincial, i se l'assignà a la petita comunitat de clarisses un edifici annex que havia estat la casa del capellà. El 1966 l'església conventual fou convertida en parròquia.

Quint convent.

Fraternitat de Santa Clara (Vilobí d'Onyar)

L'any 1969 recuperaren l'edifici en situació ruïnosa. Essent impossible rehabilitar-lo i trobant-se en una zona de plena expansió urbana, cercaren un espai més adequat per construir un nou convent. El 8 de juny de 1974 s'instal·laren en el terme de Vilobí d'Onyar (Selva). Coincidint amb el canvi de lloc, sol·licitaren substituir el nom de Monestir pel de Fraternitat; considerant que aquesta nova denominació s'ajustava més plenament a la forma de vida de Clara i Francesc, seguint l'esperit del Concili Vaticà II, que demanà tornar a les fonts de la pròpia espiritualitat.

La nostra Fraternitat

La nostra Fraternitat es troba envoltada de pins, així com alguns arbres de fulla caduca. Com volia santa Clara, la major part de la terra roman inculta, excepte una zona en la que, amb l'esforç i cura de les germanes, s'ha creat un jardí.

L'entorn natural a on vivim aplegades com germanes, amb les vides centrades en la recerca de Déu, ens ajuda tractant de crear harmonia, element fonamental en el creixement de cada persona, de cada germana.

La nostra Capella, finestral obert a la naturalesa que ens envolta. Ens manté en contacte amb els canvis d'estació i estats d'ànim de la natura. Aquesta contemplació uneix tota la creació en una unitat de lloança i adoració.

L'exposició d'artesanía dels socis i sòcies de la Llar de Jubilats

L'exposició d'artesanía dels socis i sòcies de la Llar de Jubilats va reunir desenes de peces fetes a mà, filatures, teixits i, també, fusta. A les imatges, l'Olga, la Pilar, la Consol, la Berta, en Pere Bou, en Joaquim Puigvert, en Joan González...

El concert de música tradicional de la coral Resson de l'Onyar

La coral Resson de l'Onyar (atorze cantaires i el director, l'Antoni) està passant per un bon moment. El dissabte dia 5 de juny van cantar l'Ofici Solemne des de l'altell de l'església de Sant Esteve de Vilobí i, en acabada la cerimònia, es van desplaçar fins darrera l'altar per a interpretar un concert de cançons tradicionals. Tant des de dalt com des de baix, les veus dels cantaires van ressonar amb força per tot el temple i la congregació, que omplia pràcticament el temple, va seguir amb entusiasme totes les peces. Al final, la coral va haver de fer alguns bisos, a petició del públic.

Tot a punt per a l'àpat de celebració del 16è aniversari de la Llar

El moment central de moltes festivitats, també la de l'aniversari de la Llar de Jubilats, és el moment de l'àpat. El menú, en aquests setzè aniversari, incloïa, a banda del pa, cabdells florits amb tonyina, pebrot escalivat i anxova; cueta de rap a l'ametlla; cuixa de xai al forn sense os amb saltat de verdures; i, pastis commemoratiu. Les begudes: aigua, vi, cava, cafè i licors. El parament tenia molta categoria i, un detall definitiu, va ser l'etiquetatge especial del cava, amb una imatge (similar a la que il·lustra la portada d'aquest número de TOSQUIJA) del nucli urbà de Vilobí recentment reurbanitzat.

Paraules de l'alcaldessa de Vilobí d'Onyar, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la Festa d'Homenatge a la Vellesa 2010

Pavelló de Vilobí, dissabte, 5 de juny (14h)

Benvolguda gent gran dels nostres pobles i amics i amigues de la Llar de Jubilats Santa Margarida,

un any més ens trobem a Vilobí d'Onyar per a celebrar la Festa de la Vellesa.

Fer-nos grans, a part de voler dir que anem sumant anys i que caminem cap a l'edat de la vellesa, també vol dir que ens anem fent més dialogants, més savis, més actius i un munt de coses positives més.

Mentre la salut ens acompanya, fer-nos grans no és només una qüestió d'edat, sinó de tarannà, i ens mirem més la vida de cara i sabem guanyar-li millor la partida al temps.

Seria bo que els joves escoltéssim i aprenguéssim més d'allò que ens expliquen i ens ensenyen els grans. Ens agradaria que els fills i els néts tinguéssim més en compte els consells dels avis —dit amb tot el carinyo del món. De la mateixa manera que la gent gran escolta, i aprèn, i es deixa aconsellar per la gent jove.

En el llibre de la nostra vida, en el nostre llibre particular en què cadascú anotem el cada dia i cada any que passa, hi tenim escrites les nostres vivències, les nostres il·lusions i els nostres disgustos, les nostres alegries i les nostres penes, però també, els nostres aprenentatges, els nostres sentiments nobles i el nostre respecte vers els altres.

A mesura que anem creixent i ens fem grans en edat, també anem creixent i ens fem grans com a persones.

És per tot això que tota la societat estem orgullosos de la nostra gent gran. Concretament els nostres tres pobles, Vilobí, Salitja i Sant Dalmai, som el que som perquè entre tots ho fem tot. I vosaltres, que ja teniu molta feina feta, us animem a continuar i a ampliar les vostres activitats, i a fer valer la vostra veu i la vostra visió de les coses, perquè Vilobí d'Onyar pugui arribar molt més enllà.

Us desitjo un futur ple de felicitat.

Bona Festa a tothom.

La Llar de Jubilats també fa el seu homenatge particular anual a un soci i a una socià assistents al dinar. Enguany, la dona homenatjada va ser la Teresa Palmada, que es va encarregar de fer el tall d'honor al pastís. L'homenatjat masculí va ser Joan Vinardell, que repetia de l'any passat per tractar-se del soci de més edat assistent al dinar. A la fotografia superior, vegeu l'aspecte del pavelló de Vilobí durant l'àpat i, a la taula de primer pla, envoltades de socis i amics de la Llar de Jubilats Santa Margarida, les regidores Núria Casals i Jèssica Vilert.

Sant Jordi a l'escola

Aquest curs, la nostra escola va obrir la festa de Sant Jordi als pares. Durant tota la setmana vam fer activitats relacionades amb aquesta diada. Una de les que va tenir més èxit va ser la pintada d'una senyera per part de tots els alumnes de l'escola. El dia de la festa la vam lluir darrera l'escenari on s'hi feien les diferents actuacions. També al llarg de la setmana els alumnes van decorar classes, passadissos, menjador...

Amb moltes ganes i il·lusió es van organitzar els primers Jocs Florals de l'escola. Tots els nens i nenes hi van participar en diferents categories: dibuix, poesia, narració i es van escollir els millors. També es va convidar als pares, juntament amb els seus fills, a participar al primer concurs de dracs. El resultat va ser fantàstic! Més de 60 dracs tots ells molt treballats i originals. I per acabar d'arrodonir la festa, van tenir lloc les diferents representacions dels nens i nenes que, malgrat el temps, ens van fer gaudir i molt, a tots.

EDUCACIÓ INFANTIL			
DIBUIX			
	EI-3	EI-4	EI-5
1er. Premi	Oleguer Pascual	Laia Mascort	Andrea Molina
2on. Premi	Jordi Asgleyas	Èric Carandell	Mariona Comas
3er. Premi	Joana Grau	Sergi Bosch	Pau Pagès

[Oleguer Pascual]

[Jordi Asgleyas]

[Joana Grau]

[Laia Mascort]

[Èric Carandell]

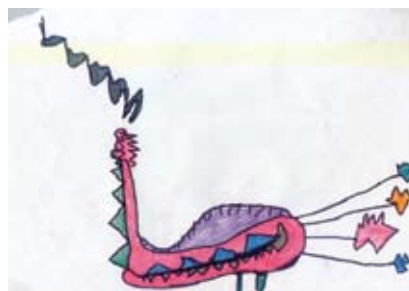
[Sergi Bosch]

[Andrea Molina]

[Mariona Comas]

[Pau Pagès]

CICLE INICIAL	
RODOLINS	
1er. Premi	Nadia Chacón
2on. Premi	Jonathan Aguilar
3er. Premi	Vadym Slyva

DIBUIX	
1er. Premi	Albert Buch
2on. Premi	Eloy Moreno
3er. Premi	Jordi Cantalapedra

«La petita gallineta
va volar com l'oreneta»
[Nadia Chacón]

«Voldria ser ocell
per enfilar-me a un castell»
[Jonathan Aguilar]

«El meu gos
és valent i trampós»
[Vadym Slyva]

[Albert Buch]

[Eloy Moreno]

[Jordi Cantalapedra]

CICLE MITJÀ	
DIBUIX	
1er. Premi	Clara Airaudo
2on. Premi	Sara Farrés
3er. Premi	Ester Johé

[Clara Airaudo]

[Sara Farrés]

[Ester Johé]

CICLE MITJÀ	
POESIA	
1er. Premi	Sara Domingo
2on. Premi	Janet Pascual-Selis
3er. Premi	Elisabet Figueras

Amiga

[Sara Domingo]

Tinc una amiga
de vegades és divertida,
però quan s'enfada
també m'agrada.

Jo penso que l'amistat
és un regal molt esperat,
quan el tens no el deixis anar
si sol no et vols quedar.

Els amics de debò
no surten d'una llavor,
però sí que s'han de cuidar
i sobretot respectar.

Dofins

[Janet Pascual-Selis]

Els dofins són molt bonics
i n'hi ha de petits.
Els dofins m'agraden tant
que me'ls estaria mirant.

M'agraden molt els dofins
perquè són molt fins.
Els dofins poden ser petits
però no esquitits.

També poden ser grans
però no gegants.
Els dofins són bonics
grans o petits.

L'amistat

[Elisabet Figueras]

L'amistat és una joia,
que no sempre és valorada,
d'amics tots en tenim molts
però no tots són de veritat.

Els meus amics,
jo no els donaria,
són el millor que hi ha en el món,
són la meua alegria.

Sóc una noia afortunada,
perquè jo d'amics en tinc molts,
rossos, morenos o pelrojos.
Són amics de tot el món.

CICLE SUPERIOR

DIBUIX

1er. Premi	Andreu Puigvert
2on. Premi	Anna Cufi
3er. Premi	Anna Garcia

CICLE SUPERIOR

POESIA

1er. Premi	Jorgina Pol
2on. Premi	Marta Zamora
3er. Premi	Ferran Dilmé

No et puc oblidar

[Jorgina Pol]

L'amor és un laberint sense final.
 Un infern sense foc,
 una nit sense estrelles
 i un humà sense cor.
 Si et mira als ulls comença la fantasia
 d'un nou món sense fi.
 Tanca els ulls i vola amb mi.
 M'has tancat dins d'un armari,
 on només tens tu la clau,
 ara digues que m'estimes
 i et deixaré en pau.
 Et sento, et noto, et veig
 encara que no hi ets.
 Un dia et vaig perdre,
 i mai sabré per què.
 Em vas deixar penjat
 i ara estic ensorrat.
 La meva maledicció
 seran les llàgrimes de vidre,
 que tu un dia em vas trencar,
 i ara no poden volar.
 L'amor és únic,
 i ningú sap per què.
 Jo ara sí,
 vine i t'ho diré,
 demostrant-te el que sé.

CICLE SUPERIOR

NARRACIÓ

1er. Premi	Alba Duch
2on. Premi	Genís Portas
3er. Premi	Alba Gurgui

Un desamor

[Marta Zamora]

Estic presa en un amor
 un amor de veritat.
 Quan no hi ets sento tristesa
 i quan et veig em moro d'enveja.
 Quan estem junts tinc alegria
 i quan et miro et besaria.
 Però aquest amor no és correspost
 perquè amb mi no ets amorós.
 Estic tancada en una presó
 i no en puc sortir,
 perquè encara et tinc al cor
 i no paro de patir.

El sentiment de l'amor

[Ferran Dilmé]

Em dius que l'amor ets tu
 i des que em vas deixar
 no he parat de plorar.
 Entre dos camins
 teníem de triar
 i tu et vas separar.
 Em perdo,
 estic en un món perdut
 sempre que penso en tu.
 Entre els teus ulls
 perdo l'amor
 i mai t'he oblidat.
 En aquell arbre ens vam reunir
 i enamorat en vaig sortir.
 Tu em vas dir que sí
 i l'amor a tu vaig cedir.
 La teva veu és una melodia
 de música que escolto cada dia.
 Et dedicaria una cançó
 però ja saps que jo no sóc bo.

Anti sant Valentí

[Alba Duch]

Avui és sant Valentí, és un dia com els altres, no té res d'especial, simplement és 14 de febrer.

Som dissabte pel matí, m'he aixecat a una hora normal i he esmorzat les típiques galetes que prepara la meva mare, això sí, avui no sé per què, les ha tingut de fer amb forma de cor; no les podria haver fet un altre dia i avui fer estrelles?

Bé, segueixo explicant el que he fet avui, després d'esmorzar aquelles exquisides galetes, he anat al centre comercial, allà he entrat en una botiga, que a l'entrada hi havia un gran cartell que deia:

«Ofertes del dia de sant Valentí!»

Ja hi tornem amb sant Valentí! Tot i el cartell, vaig entrar, vaig mirar un parell de samarretes, la primera era

rosa amb cors vermells i la segona vermella amb cors roses. Vaig mirar per sobre les camises d'una prestatgeria, no podia ser! Totes les tonalitats que hi havia eren roses, vermelles, roges... I els dibuixos cors i aquell home vestit amb bolquers, que va tirant fletxes a les persones.

També em vaig fixar en la gent, anaven amb un somriure d'orella a orella, amb les galtes ben vermelles i amb els ulls brillants com diamants, semblava que tot els era igual.

Al cap de voltar força estona pel centre comercial i de veure persones somrients i samarretes roses, vaig veure un noi més o menys de la meua edat, que semblava trist, i no anava vestit amb aquella roba tan cursi, si no, colors foscos.

Vaig passar pel seu cantó i dissimuladament el vaig mirar, sentia alegria dins meu i vaig pensar:

—Sí! No sóc l'única que no li agrada el dia de sant Valentí.

Estava mirant un aparador d'una botiga i vaig notar que algú s'apropava a mi i em vaig girar, era ell. I em va dir:

—Tu també odies sant Valentí?

I jo amb alegria vaig contestar ràpidament:

—Sí... Sí, jo també odio sant Valentí.

Després ell es va presentar, jo també i ens vam posar a parlar; el temps passava molt ràpidament, les hores semblaven minuts.

Vaig mirar el rellotge i havien passat tres hores. vaig mirar al meu voltant i estàvem sols, no sabia què havia passat, li vaig dir que no hi havia ningú i ens vam dirigir cap a la porta de sortida.

La porta estava tancada!

Vam agafar els mòbils però no hi havia cobertura, vam pujar a la segona planta i tampoc.

Les botigues estaven totes obertes, semblava com si ho haguessin deixat abandonat tot de cop, com si haguessin passat alguna cosa, però no sabia què.

Tot i que ens sentíem tristos perquè ens havien deixat allà, també estàvem contents perquè podíem fer el que volguéssim.

Primer vam anar a la botiga de caramels, vam tastar totes les llatinadures que hi havia a la botiga. També vam anar al cine i vam mirar tres pel·lícules seguides. Després vam jugar una partida al futbolí i seguidament vam anar a menjar un gelat.

Mentre ens menjàvem el gelat ell em va mirar fixament als ulls, jo vaig sentir com si el meu cor bategués més ràpid que de costum, em sentia diferent.

De cop vaig sentir un soroll, i una veu que deia:

—Que hi ha algú?

I nosaltres alhora vam cridar:

—Sí, estem aquí!

Era el guarda de seguretat, ens va acompanyar a la porta i ens va demanar perdó i se'n va anar.

Després ell em va dir:

—Bé... Adéu!

I em va fer un petó a la galta i jo li vaig dir una mica trista:

—Adéu...

Però abans que pogués acabar de dir la paraula ell va dir:

—Vols que demà anem a algun lloc, això sí, no serà un centre comercial... Què hi dius?

I jo eufòrica vaig dir:

—Sí! D'acord, quedem demà.

I el vaig abraçar.

Finalment jo també vaig caure a la trampa de sant Valentí.

Mons per muntar i desmuntar

[*Genís Portas*]

Hi havia una vegada una història mai contada, hi havia un nen que es deia Pep, era baixet i rodonet, tenia els cabells curts i castanys, era molt intel·ligent i tafaner. Li agradaven els jocs de pensar, puzzles, legos... I sobretot era molt llaminer. Vivia en una casa de pagès amb els seus pares, els seus avis i els seus dos germans i la seva germana.

Els seus pares es deien Maria i Joan, els seus avis Rosa i Francesc i els seus germans en Miquel el petit, en Gerard que tenia dos anys més i la Júlia que tenia setze anys.

Un bon dia que estava sol amb els seus germans, quan la Júlia entretenia en Miquel i en Gerard jugava a la consola, ell es va escapar i va anar a les velles golfes,

cosa que els seus pares li tenien totalment prohibit.

Però a ell li era igual si els seus pares li deixaven o no, tan sols volia esbrinar què hi podia trobar.

Quan ja era a dalt va veure un bagul que el va intrigar molt, i hi posava: «Francesc».

El va obrir i va veure tot de joguines velles.

Va pensar: «—Però si són les joguines velles del meu avi!»

I va començar a remenar.

Al fons hi va trobar un Lego que hi posava: «Nou, només dues còpies en tot el món».

A en Pep li va encantar i es va posar a jugar.

Amb les peces marrons va començar a muntar un gosset petitó i bonic, amb les peces verdes va muntar

un arbre perquè el gosset pogués estar a l'ombra, també li va muntar una caseta. Després va muntar un tren, un avió...

Al cap d'una estona va marxar un moment a berenar, i quan va tornar tot el que havia muntat tenia vida!

Al final va muntar una ciutat en miniatura, hi havia botigues, restaurants, escoles, autobusos, persones... On els gossos bordaven i es movien, els avions volaven per les golfes... En Pep va quedar bocabadat, no s'ho podia creure, era impressionant, mai hauria pensat que pogués passar aquell fet.

Cada dia quan tornava d'escola anava a muntar més coses i l'endemà quan hi anava, tot repreneia vida.

A en Pep li encantava jugar a lego, no s'avorria mai.

L'estona li passava molt ràpid. Però va arribar un dia que se li van acabar les peces i la ciutat ocupava tot l'espai de les golfes.

Estava orgullós de la seva ciutat.

Durant molts anys aquella va ser la seva única diversió i el seu secret i no el va descobrir mai ningú, perquè quan entrava algú la ciutat deixava de tenir vida per uns instants, i quan marxava tornava a recuperar-la.

En Pep es va estimar aquella joguina com mai cap altra.

I així acaba la història d'en Pep i la seva ciutat.

Lego muntat i lego desmuntat, aquesta història s'ha acabat.

El nen que estimava els trens

[Alba Gurgui]

(Aquesta història podria haver sigut real)

L'Eloi era un nen que vivia en un poble molt petit al nord d'Espanya, concretament a Sotopalacios.

Tenia dos germans més, el petit, en Robert, que tenia cinc anys i la gran, la Maria, que tenia tretze anys.

Des de ben petit a l'Eloi li agradava molt anar a visitar el seu pare a la feina, perquè li ensenyava allò que li agradava tant, els trens. I si el seu pare tenia temps li explicava mil i una històries sobre ells i les anècdotes que li havien passat temps enrere.

Li feia distingir els trens de passatgers dels de mercaderies, i de vegades anava amb el seu pare a donar sortida als trens amb la bandereta.

Es podria dir que era un gran aficionat i enamorat dels trens.

La seva joguina preferida era un tren de fusta que li va fer el seu pare. Anessin on anessin sempre havia de portar el seu tren.

Quan tenia deu anys, aquella línia ferroviària va desaparèixer, i això va fer que la seva família hagués de traslladar-se a una ciutat molt més gran per buscar feina.

Allò ja no era el mateix, tot havia canviat!

El seu pare va trobar feina en una fàbrica de teixits en la mateixa ciutat.

Tot i així, a vegades el seu pare el portava a l'estació de la ciutat, per recordar vells temps.

A mesura que es va anar fent gran, una de les seves grans aficions era de fer i col·leccionar maquetes en miniatura de trens. Hi passava hores i hores, amb el seu *hobby*. Era tan gran la seva afició que ho va anar transmetent de generacions en generacions.

L'Eloi tenia un somni que no sabia si mai es podria complir: treballar a l'AVE.

L'AVE era el tren més modern que hi havia en aquell moment.

Podia anar a més de 300 Km per hora, i amb una horeta podies anar de Barcelona a Madrid.

Era un tren molt luxós, amb seients de pell comodíssims i un servei de restaurant a cada vagó.

Després de fer una carrera i de molt temps d'estudi, va aconseguir una plaça en aquesta companyia.

Era un conductor de primera!

Després de tant estimar els trens, va tenir la seva recompensa, i és que l'amor és una força que pot amb tot.

DRACS

1er. Premi	Anna Casas / Sara Farrés
2on. Premi	Joel Nogué
3er. Premi	Emma Serra

Un drac fet per
pares i mares
d'alumnes

El nucli urbà de Vilobí tindrà una travessia amb el nom de Joaquim Puigvert i Pastells

El municipi de Vilobí d'Onyar s'ha bolcat una vegada més en reconeixement del fotògraf i cineasta local Joaquim Puigvert i Pastells. Aquesta vegada va ser el divendres, dia 14 de maig, amb la *Sessió Puigvert*, més de dues hores de projecció amb quatre pel·lícules documentals clàssiques de l'autor, creades en els anys cinquanta del segle XX: *Vilobí, un poble que treballa* (1953), *Esclops d'artesanania* (1954), *Un rajoler* (1956) i *Cop d'ull a Girona* (1954). També es van projectar una video-filmació, *Els colors de l'aigua*, rodada els anys 2004 i 2005 i, finalment, una entrevista recent sobre el cinema experimental de Puigvert, produïda per Onyar TV, i de la qual en reproduïm la transcripció en aquestes pàgines. La presentació de la *Sessió* va anar a càrrec del director del Festival de Cinema de Girona, i amic personal de Puigvert, Lluís Va-

Joaquim Puigvert, al centre, amb Olga Guillem i el director del Festival de Cinema de Girona, Lluís Valentí, en la presentació de la 'Sessió Puigvert' (14 de maig del 2010)

lentí, impagable mestre de cerimònies i una autoritat en el món del cinema a Catalunya i arreu. Quan l'alcaldeessa Olga Guillem va anun-

ciar que Vilobí d'Onyar dedicarà un carrer a Joaquim Puigvert, el públic que omplia Can Sagrera va aplaudir amb força la iniciativa municipal.

ENTREVISTA: Joaquim Puigvert i Pastells, autor de cinema experimental

«La pel·lícula EXP. NÚM. 1 la vaig fer amb una capsa de Farias»

—De quina manera Joaquim Puigvert va entrar en món del cinema experimental?

—«Se'm va acudir fer cinema experimental a resultes d'unes pel·lícules que vaig veure als anys cinquanta en el Consolat Canadenc de Barcelona, unes pel·lícules experimentals de Norman McLaren, que eren pintades directament sobre la pel·lícula amb els colors i, fins i tot, en alguna hi havia gravat el so, també, dibuixant-lo. Aquestes pel·lícules em van impressionar molt; ara, jo era l'època que estava filmant els documentals de Vilobí i les comarques veïnes, sobre els temes agrícoles i els oficis d'artesanania, en fi, coses que s'anaven perdent amb la mecanització progressiva que ho anava envaint tot.»

—Com es feia cinema experimental a finals dels anys cinquanta?

—«En aquella època, després de fer les pel·lícules sobre Vilobí i comarques, va arribar el moment en què m'era difícil sortir de casa per filmar a fora, estava lligat al taulell de la farmàcia i a més ja hi havia dos marrecs que corrien per casa... Va ser aleshores quan, a l'hivern, que les nits eren molt llargues, doncs a la vora del foc, vaig recordar les pel·lícules de Norman McLaren que set o vuit anys abans havia vist i se'm va acudir aprofitar els trossos de pel·lícula, el blanc o negre que tenia sobrats per casa d'altres pel·lícules que havia fet, i vaig començar fent la *EXP. Núm. 1* i, després, en van seguir dues o tres més d'aquest tipus experimental.»

Reproducció del cartell anunciador de la 'Sessió Puigvert' que va tenir lloc a Can Sagrera de Vilobí el divendres dia 14 de maig del 2010.

—**Recordes com vas crear ‘EXP. Núm. 1’ i ‘EXP. Núm. II’?**

—«Aquestes pel·lícules experimentals que vaig començar l’any 1958, per exemple la *EXP. Núm. 1*, la vaig fer amb una capsula de Farias, fent-hi una finestreta amb un vidre esmerilat, amb una bombeta a dins, hi passava la pel·lícula per sobre i la podia gravar i pintar. És a dir, que feia servir ganivets, de vegades despuntats, de vegades agulles, de vegades alguna llanceta que hi havia a la farmàcia de vacunar per la verola..., anava ratllant i pintant de colors amb tintes Pelikan. Aquesta pel·lícula, que dura un minut i mig, quan va estar acabada va coincidir que hi havia el Festival de Cinema de Sant Sebastià i l’hi vaig enviar. Hi havia un apartat de cinema *amateur* al costat del professional. Vaig quedar garratibat quan per telèfon em varen dir que havia guanyat el primer premi de cinema abstracte, i que estava convidat a anar al Festival. Vaig anar cap allà i, precisament, va ser aleshores l’única vegada que m’he tutejat amb el món del cinema professional. Per exemple, després d’un sopar al Club de Tennis de Sant Sebastià, recordo que vaig perdre les claus del meu 4.4 i em varen ajudar a buscar-les Emma Penella i Melvyn Douglas, quasi res.»

—**Per què vas continuar fent aquest cinema experimental?**

—«L’èxit que havia tingut amb la pel·lícula *EXP. Núm. 1*, va ser el que em va animar a fer-ne alguna més del mateix tipus, i vaig fer la *EXP. Núm. 2*, amb un sistema semblant del que havia fet servir per a la *Núm. 1* però buscant una mica més d’alternança amb els talls de pel·lícula en negre, com una pel·lícula una mica més espasmòdica; i després la *Núm. 3*, que ja era feta amb pintura sobre un tocadisc girant, i tirant-hi pintura, una mica variant de les dues primeres. I encara després, dintre ja d’un altre tipus de cinema experi-

mental, vaig fer la pel·lícula *Metamorfosi*, que eren unes formes de plastilina de colors, que s’anaven movent perquè les filmava imatge per imatge i el moviment es refeia al projectar la pel·lícula.»

—**Un ‘desastre natural’ va estar a punt d’apartar-te del cinema...**

—«Va venir l’any 1962, amb les inundacions de Vilobí, en què vaig perdre tres o quatre pel·lícules de les que tenia, per exemple, *El Peregrí de Tossa*, i un documental molt complet sobre tot el procés del suro, tant artesà com industrial...; en fi, aquestes pel·lícules i algunes més es van perdre totalment, i també es van perdre quatre o cinc mil negatius de fotografia... De l’enrabiada que vaig agafar vaig decidir plegar de fer cinema. Però poc després vaig conèixer en Domènec Fita, el pintor i escultor de Girona i em va dir “Home, no t’ho deixis, has de continuar fent alguna cosa”. “Si vols —em va dir— farem una pel·lícula experimental en conjunt”. I va ser quan l’any 1968 vàrem fer entre tots dos la pel·lícula *Llausor*.»

—**Va tenir algun reconeixement més, al llarg dels anys, el cinema experimental de Puigvert?**

—«Els reconeixements que he tingut en el cinema i, abans també, en la fotografia, en aquella època tot eren premis honorífics, medalles, copes..., els anava apilonant a casa i la meua dona es queixava perquè tenia sempre molta feina a treure’ls la pols; primer els havia posat en una vitrina, però després ja no hi cabien. Al final, per estalviar feina, l’amic Fita va muntar tot un procés per incrustar en una paret de casa aquestes copes i medalles. Allà estan a la paret, que no fan nosa a ningú i només s’han d’espolsar de tant en tant.»

—**Cinema experimental és cinema abstracte?**

—«El cinema experimental no és només cinema abstracte, l’abstracte és una petita porció dintre del ci-

A la fotografia superior, Joaquim Puigvert, enfilat sobre les roques amb camisa i corbata, durant la filmació d’una pel·lícula sobre el Pel·legrí de Tossa, de l’any 1957. A la fotografia central, Puigvert amb davantal, treballant al laboratori, en la preparació d’un revelat. A la fotografia inferior, una imatge de la pel·lícula ‘Un rajoler’, amb què Puigvert va guanyar un premi al millor guió de categoria ‘amateur’ en una edició del Festival de Cinema de Sant Sebastià a finals de la dècada dels cinquanta.

Reproducció de fotogrames extrets de les primeres pel·lícules experimentals de Puigvert: EXP.Núm.1, EXP.Núm.2, EXP.Núm.3 i Llausor (realitzada amb Domènec Fita)

nema experimental. Per exemple, des de primers del segle XXI s'ha tornat a parlar molt de l'Art Concret. Ja se n'havia parlat l'any 1930, i en diferents èpoques, i ara, partir d'aquest segle, s'ha parlat molt de la Fotografia Concreta. Inclusivament a Alemanya, em sembla que és a Karlsruhe, ja hi ha un museu només de Fotografia Concreta. La Fotografia Concreta és actuar directament sobre materials fotogràfics, ja sigui pel·lícula o papers sensibles, amb diferents substàncies químiques o tèrmiques, o amb la llum sola, i veure els efectes que surten directament sobre el material fotogràfic. Un altre camp també molt ampli, que cap dintre del cinema experimental, seria la filmació lliure de poemes i escrits de diferents tipus, fent-ne una interpretació lliure.»

—**Què volies transmetre amb la sèrie de pel·lícules experimentals 'EXP'?**

—«Les pel·lícules experimentals *Núm. 1* i *Núm. 2*, de fet, són pel·lícules intuïtives en què es buscaven més els efectes lumínics i de color; és a dir, que pràcticament, si hi ha alguna intencionalitat queda enregistrada d'una manera tan subliminal que deixa també l'espectador amb llibertat per poder-les interpretar al seu gust.»

—**L'any 2009 el CCCB i el SEACEX inclouen 'EXP. Núm. 1' i 'EXP. Núm. II' en una catàleg i DVD i en una mostra itinerant. Com te n'assabentes?**

—«Em vaig assabentar de la selecció d'aquestes dues primeres pel·lícules experimentals meves per una trucada de telèfon de la Glòria Vilchez des del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, que em va demanar el permís per poder demanar a la Filmoteca de la Generalitat aquestes dues pel·lícules i incloure-les en un DVD que feia el Ministeri d'Afers Culturals i Exterior d'Espanya per passar a diferents països.»

—**Per on recorren el món, ara, les teves pel·lícules?**

—«Aquest DVD, que es titula *Del Éxta-*

sis al arrebató, el varen estrenar el dia 10 d'octubre del 2009 a Melbourne (Austràlia) i, després, està projectat que passi per diferents països, per exemple, a la costa occidental d'Estats Units, al Museum de Miami, a la National Gallery de Washington, a països de l'Est d'Europa, a la Filmoteca Txeca de Praga, a centres especialitzats de Filadèlfia i de Los Àngeles de Califòrnia...; de fet, anirem fent poc a poc la volta al món. A Espanya també hi ha projectades diferents sessions ja durant el maig del 2010, a Madrid; i també al maig a Barcelona.»

—**T'han convidat a alguna de les exposicions o t'han pagat bé?**

—«M'han avisat dels dies que passaran aquestes meves pel·lícules a Barcelona i a Madrid, per si és que puc anar-hi. Quant a la cosa crematística, puc dir que després de setanta anys de fer cinema és la primera vegada que he cobrat drets d'autor, per aquestes dues pel·lícules que duren tres minuts. Clar, poca cosa perquè són petites, però no vénen malament 600 euros de tant en tant.»

—**Des de fa un temps has tornat a fer cinema experimental...**

—«Des de fa poc he tornat a agafar afició al cinema i he recuperat idees que portava de cap, per exemple, un poema que volia visualitzar de l'Artur Rimbaud, que era de l'any 1873 i jo ja l'havia tingut en projecte als anys cinquanta, però que no l'havia fet mai i havia quedat arxivat. Ara l'he continuat i l'estic fent. També he recuperat una pel·lícula que havia començat el 2003 titulada *Kinetogrames*, que era l'aplicació de la tècnica dels fotogrames que jo havia fet molt en fotografia, però aplicada al cinema sobre pel·lícula de 35 mil·límetres. Era una tècnica molt engorrosa, ja que havia de fer les pel·lícules en trossets de metre i mig, que és el que em cabia a la cubeta, per revelar-les després i revelar en color, que era complicat. En fi, em tacava moltes camises i me'n vaig cansar; i havia quedat també arxivat. Ara, al cap de

set anys, he mirat de recuperar-ho, però ja he barrejat la tècnica de química i laboratori que feia abans amb la tècnica de l'ordinador i el Photoshop, i l'he acabat d'aquesta manera, per això dic que és una pel·lícula de tècniques digitals però a trossos feta amb els dits.»

—Què et permet el cinema experimental, que no et permeti, per exemple el documentalisme?

—«El cinema experimental m'ha agradat sempre perquè és una cosa que la pots fer molt instintivament i canviar d'idea sobre la marxa. A mi sempre m'ha costat molt estar lligat per un guió ferm i ben calculat. Una anècdota, per la pel·lícula *Un Rajoler* em varen donar l'any 1958 a Sant Sebastià un premi al millor guió. Jo no els ho vaig pas dir, però és una pel·lícula feta sense guió, perquè com que el procés del rajoler l'havia vist de petit, el sabia de memòria, i només vaig seguir instintivament tots els moviments del rajoler, de mans, de peus, de cos... El que vaig procurar, després, és fer-ne un muntatge molt acurat, i penso que el jurat, en aquesta pel·lícula, van confondre guió amb muntatge.»

—En quins nous projectes de cinema experimental treballes?

—«Una idea que tinc per fer en experimental és una pel·lícula que es titularà *Quimigrames*; seria l'aplicació sobre pel·lícula de 35 mil·límetres de les tècniques de Fotografia Concreta que havia fet també sobre paper fotogràfic o sobre plaques, ara fetes sobre pel·lícula i fent-li, després, un muntatge alternant fragments de tipus instintiu i visual, i actuant amb substàncies químiques sobre la pel·lícula revelada i velada prèviament.»

—Quina és la satisfacció més gran que t'ha donat el cinema experimental?

—«És una satisfacció veure que dues pel·lícules que gairebé no recordaves que les havies fet, en aquests moments estiguin fent la volta al món. Però de totes maneres, des del punt de vista *amateur*, que és el que jo he fet sempre, les satisfaccions que m'ha donat el cinema és quan veig aquelles plaques i medalles incrustades en una paret de casa. Cada placa i cada medalla em recorden els amics amb els que teníem discussions sobre cinema en aquelles èpoques en què pràcticament no hi havia llibres tècnics sobre cinema i havíem d'actuar d'una manera completament autodidacta.»

Fragment de la incrustació en una paret amb què el pintor i escultor de Girona Domènec Fita va resoldre l'acumulació de trofeus a casa de Joaquim Puigvert.

La travessia de Joaquim Puigvert

El municipi de Vilobí d'Onyar dedicarà una via pública al farmacèutic, fotògraf i cineasta Joaquim Puigvert i Pastells, es tracta de la travessia (actualment sense nom) que uneix la plaça Nova i l'accés al carrer Onyar, delimitada per la façana est de l'edifici de l'Ajuntament i la façana oest de l'antic Can Daunis. La Travessia de Joaquim Puigvert també es pot descriure com la que queda situada entre dues altres travessies: Casa de la Vila i Antiga cal Metge.

El municipi de Vilobí d'Onyar incorpora al nomenclàtor de carrers una via pública amb la denominació 'travessia de Joaquim Puigvert' com a mostra de reconeixement al Joaquim Puigvert i Pastells, per la seva trajectòria excepcional de servei al municipi com a cronista fotogràfic i cinematogràfic, així com per la projecció exterior que ha significat el reconeixement del llinatge Puigvert associat al toponímic Vilobí en el panorama ci-

nematogràfic internacional. Segons està previst, la placa de senyalització 'travessia de Joaquim Puigvert' i la denominació s'inauguraran pels volts del dia 11 de setembre del 2010. El text que figurarà a la placa recollirà, a banda del nom, la llegenda: «Farmacèutic, fotògraf i cineasta (Vilobí d'Onyar, 1928)», així com l'escut del municipi.

L'alcaldeessa Olga Guillell va anunciar la iniciativa de denominar 'travessia de Joaquim Puigvert' una

via pública del municipi davant de les 200 persones que omplien Can Sagrera. Al final de la seva intervenció, les paraules de l'alcaldeessa van ser: «A Vilobí sempre estarem en deute amb Joaquim Puigvert. Les seves cròniques fotogràfiques i cinematogràfiques ens han permès haver-nos conegut com a poble. I les seves pel·lícules experimentals l'han fet el millor ambaixador de Vilobí al món. Gràcies, Joaquim Puigvert, per deixar-nos mirar, des de la teva finestra, d'on venim i cap a on anem.»

Cal Carreter de Salitja celebra el 150è aniversari i la I Trobada de Descendents

Tres generacions de descendents es van reunir el diumenge dia 23 de maig del 2010 en la commemoració del 150è Aniversari de Cal Carreter de Salitja i de la I Trobada de Descendents. Cal Carreter va ser fundat el 1860 pel carreter de Salitja En Baldiri Grau i Olivé, casat amb Na Josepa Font i Trias. La celebració es va acabar amb un dinar de germanor, per fer-ho rodó, a Cal Carreter...! de Sant Sadurn de l'Heura.

Creen l'Associació de Joves Empresaris i Emprendadors

El dijous dia 27 de maig es va constituir a Vilobí l'Associació de Joves Empresaris i Emprendadors de Vilobí. Aquesta associació pretén sumar els esforços i les energies dels joves del poble que han optat per l'autoocupació o bé per constituir la seva pròpia empresa com a mitjà per dur a terme una activitat professional.

Com a municipi, Vilobí acull grans infraestructures com ara l'aeroport, el parc logístic del CIM que són importants focus d'ocupació. Malgrat tot, al municipi també hi han prosperat empreses de diferent sectors i, en els darrers anys, també un teixit d'emprenadors força significatiu i que ocupa a gairebé una cinquantena de joves. L'Associació de Joves Empresaris neix, per tant, amb l'objectiu de treballar en els temes d'interès comú de tots aquests emprenadors i obrir camí per a aquelles persones que s'estiguin plantejant iniciar la seva pròpia activitat econòmica.

L'Associació de Joves Empresaris de Vilobí d'Onyar té les portes obertes a qualsevol emprenador del municipi que vulgui obrir el seu negoci i a qualsevol jove emprenador que vulgui formar-ne part. En aquests moments s'està treballant per oferir una plataforma de contacte a través del web. De forma provisional, us podran informar de l'Associació i del calendari de reunions a VIT Sistemes Informàtics (C/ St. Narcís, 23).

A Can Terrorer, el mes d'abril es va col·locar una cartellera de fusta amb el plànol dels carrers i vies del veïnat, que ha quedat ubicada en l'accés a Can Terrorer (a l'alçada de la rotonda de la carretera GI-533). La cartellera, a més, conté un breu llistat de telèfons d'interès i altres elements informatius que són d'utilitat en cas d'emergència.

NOVA ORDENACIÓ DEL TRÀNSIT I MÉS PLACES D'APARCAMENT AL NUCLI URBÀ DE VILOBÍ

Amb l'entrada de l'estiu l'Ajuntament comença a aplicar la reordenació del trànsit prevista als carrers del nucli urbà de Vilobí amb l'objectiu de regular l'aparcament i acabar amb la permissivitat que hi ha hagut en els últims anys. L'actuació, que es posa en marxa de manera progressiva –un cop s'hagi enllestit la senyalització vertical i horitzontal, la instal·lació de mobiliari urbà i el repartiment de rellotges de cartró a tots els veïns del municipi– preveu **zona blava** d'aparcament gratuït amb limitació horària, **zones de càrrega i descàrrega**, més àrees d'**aparcament municipal** i facilitar la mobilitat de les persones vianants.

ZONA BLAVA

La **zona blava** destinada a regular l'estacionament de vehicles ja és operativa al nucli urbà de Vilobí

La **zona blava** és de caràcter gratuït i limita la permanència dels vehicles estacionats a un màxim de 45 minuts.

La **zona blava** s'implanta amb l'objectiu de fer front a la manca d'espais hàbils per a l'estacionament en un sector caracteritzat per la circulació densa de vehicles.

La **zona blava** fomenta els estacionaments de curta durada i evita l'ocupació prolongada de la via pública per part d'un mateix vehicle.

La **zona blava** afavoreix la rotació de vehicles i facilita l'accés al centre de Vilobí.

La **zona blava** està indicada amb senyalització vertical i horitzontal. L'estacionament del vehicle ha de respectar els límits de les marques viàries de color blau.

La **zona blava** obliga al conductor a l'ús de rellotge de disc (o un comprovant horari alternatiu) situat en un lloc visible a l'interior del vehicle estacionat.

Pel que fa a l'horari de limitació de la **zona blava**, aquest comprèn de 9.00h a 13.00h i de 16.00h a 20.00h.

Les **48** places de **zona blava** estan situades a:

- Carrer de Josep Madrenys (13 places)
- Antic corral de Cal Liri (8 places)
- Carrer de Sant Narcís (15 places)
- Plaça Nova (6 places)
- Plaça Vella (6 places)

APARCAMENT RESERVAT

Els espais d'**aparcament reservat** només poden ser utilitzats per aquelles persones que tenen mobilitat reduïda.

Les persones autoritzades a aparcar en aquests espais disposen d'una targeta que els dóna dret a utilitzar l'**aparcament reservat**, i tenen l'obligació d'exibir-la a la part davantera del vehicle de manera que es pugui portar a terme el control adient.

Els espais d'**aparcament reservat** estan senyalitzats verticalment i horitzontalment.

Els espais d'**aparcament reservat** tenen la consideració de **zona blava**; és a dir, són gratuïts, tenen limitació horària de 45 minuts i obliguen al conductor a l'ús de rellotge de cartró (o un comprovant horari alternatiu) situat en un lloc visible a l'interior del vehicle estacionat.

A Vilobí hi ha places d'**aparcament reservat** per a persones amb discapacitat.

S'aplicaran sancions a les persones que sense cap dret aparquin en els espais d'**aparcament reservat**.

Les places d'**aparcament reservat** estan situades a:

- Carrer de Josep Madrenys (a l'alçada del passatge de Pompeu Fabra i del carrer Canigó) (1 plaça)
- Plaça Nova (davant de l'Ajuntament) (1 plaça)

RELOTGE DE CARTRÓ

El **rellotge de cartró** és l'eina de control horari per a l'estacionament limitat a 45 minuts en la **zona blava**.

Obligatòriament, el **rellotge de cartró** s'ha de col·locar visiblement a l'interior dels vehicles i marca l'hora d'inici i l'hora límit de l'estacionament.

El **rellotge de cartró** es reparteix en botigues, a les oficines i, a més, cada casa en rebrà un exemplar adjuntat a la revista municipal **TOSQUIJA** corresponent mes de juliol.

Durant els mesos de juny i juliol, els agents del Cos de Vigilants municipal només advertiran als conductors que no utilitzin el **rellotge de cartró** o que sobrepassin el temps màxim d'estacionament en **zona blava**; no obstant, a partir del mes de setembre, tots els conductors que incompleixin la normativa d'estacionament limitat seran sancionats:

- Estacionament amb falta de comprovant horari o per no col·locar-lo en un lloc visible: 60 € (42 € amb bonificació)
- Estacionament sobrepassant el límit horari indicat en el comprovant: 40 € (28 € amb bonificació)
- Estacionament fora dels límits de les marques viàries de color blau: 60 € (42 € amb bonificació)

ZONES DE CÀRREGA I DESCÀRREGA

Les **zones de càrrega i descàrrega** estan senyalitzades i reservades a vehicles dedicats al transport de mercaderies perquè realitzin el repartiment als comerços del nucli urbà.

No podran romandre estacionats a les **zones de càrrega i descàrrega** (entre les 8.00h i les 13.00h i entre les 16.00h i les 20.00h) els vehicles que no estiguin realitzant aquesta activitat de servei.

Al nucli urbà de Vilobí hi ha quatre **zones de càrrega i descàrrega**, que estan situades a:

- Carrer Canigó (a l'alçada del carrer de Josep Madrenys)
- Carrer de Sant Narcís (a l'alçada del carrer de Santa Margarida)
- Carrer de Sant Narcís (entre el carrer de Sant Antoni Maria Claret i el carrer Empordà)
- Carrer de Sant Josep (entre travessia de Tet Esclopater i travessia Antiga Cal Metge)

APARCAMENT MUNICIPAL

Les àrees d'**aparcament municipal** són solars o terrenys que provisionalment s'han adaptat a l'aparcament públic de vehicles (turismes o fins a 3.500 Kg.)

L'ús de les àrees d'**aparcament municipal** són de caràcter gratuït i sense limitació horària.

Al nucli urbà de Vilobí hi ha set àrees d'**aparcament municipal** amb **350** places en conjunt.

Les àrees d'**aparcament municipal** estan situades a:

- Xamfrà del carrer Girona / carrer Migdia (40 places)
- Xamfrà del carrer Onyar / carrer Girona (20 places)
- Xamfrà del carrer de Sant Josep / carrer de Sant Narcís (30 places)
- Xamfrà del carrer de Sant Josep / carrer de Santa Margarida (35 places)
- Illa del carrer de Sant Antoni Maria Claret / carrer Empordà / carrer de Joan Maragall (100 places)
- Illa del carrer de Santa Margarida / accés a La Sarreda / rotonda de l'Escorxador (65 places)
- Illa del carrer de Jacint Verdaguer / carrer Montseny / carrer de Sant Narcís (en preparació) (60 places)

La consellera de Salut, Marina Geli, inaugura a Vilobí la nova seu de l'APS a la Selva interior

L'APS (Agència de Protecció de la Salut) és un organisme autònom de la Generalitat de Catalunya, adscrita al Departament de Salut i, com a tal, té plena capacitat d'obrar per tal d'exercir les seves funcions. L'APS té la finalitat de protegir la població dels factors ambientals i alimentaris que poden produir un efecte negatiu en la salut de les persones. El divendres dia 14 de maig es va inaugurar a Vilobí la seu de l'APS a la Selva interior, instal·lada a les dependències de l'antic Consultori del carrer d'Empordà.

Paraulas de l'alcalde de Vilobí d'Onyar, Sra. Olga Guillem, amb motiu de la inauguració de la seu de l'Agència de Protecció de la Salut de la Selva interior

Vilobí, 14 de maig del 2010
(c. Empordà, 9, 12h)

Bon dia a tothom,

primer de tot voldria destacar la presència de la consellera Marina Geli novament al municipi. Té una part de fet excepcional que un conseller vingui a un municipi petit com el nostre. Les ciutats mitjanes i grans ocupen les agendes dels departaments més que els municipis petits. La freqüència, estadísticament, ha de ser així, les coses com siguin.

Tanmateix, en el cas de la Conselleria de Salut i, en concret, de la consellera Geli, i també en el cas concret de Vilobí d'Onyar, la freqüència estadística està, en els últims anys, una mica per sobre de la mitjana, i això és molt bo.

Els que hi éreu ho recordareu, i els que no hi éreu possiblement ja ho sabeu, vam tenir el goig de rebre la visita de la consellera durant la primavera del 2008 amb motiu de la col·locació de la primera pedra del nou Consultori i, al cap d'un any i mig, a la tardor del 2009, el goig va ser encara més gran perquè la consellera ja va venir per a inaugurar el Consultori.

Per cert, un nou Consultori, el de Cal Ferrer Pagès, que funciona bé i que ha tingut bon encaix amb la població.

Avui tornem a tenir la consellera perquè inaugurarem un nou servei:

la seu a la comarca de la Selva interior de l'Agència de Protecció de la Salut. Una agència com aquesta no té un servei tan directe amb l'usuari de la sanitat pública com té un consultori, però indirectament, fa una feina de prevenció i control importantíssima.

Una Agència de Protecció de la Salut no és tan coneguda per la gent com un consultori, però també s'ha de conèixer i també l'hem de donar a conèixer.

Confiam que els professionals (farmacèutics i veterinaris) d'aquesta oficina de Vilobí d'Onyar us hi trobeu bé, tant pel lloc de feina com per l'entorn. El nostre és un municipi de gent acollidora i d'entorns naturals i paisatges urbans ordenats.

Amb la seu de la Selva interior de l'Agència de Protecció de la Salut, a Vilobí d'Onyar, a més, guanyem capitalitat.

Vocacionalment, Vilobí d'Onyar és una àrea de capitalitat tant a nivell de la comarca de la Selva com de la regió de Girona: el Consorci del volcà de la Crosa, el Centre Intermodal de Mercaderies, l'aeroport, les projectades estacions de l'Eix Transversal ferroviari i del TGV... I, ara, la seu de l'Agència de Protecció de la Salut, en són bons exemples.

Com a curiositat, podem recordar que aquest edifici en què ens trobem, en el número 9 del carrer Empordà, va ser inaugurat

pel president Pujol l'any 1994 i que va funcionar com a consultori durant 15 anys, fins que, com us deia, la voluntat política de la Generalitat i de l'Ajuntament, i les possibilitats pressupostàries, es van concretar a finals de l'any passat, el 2009, en el nou Consultori.

Només mig any després, hem d'estar tots molt satisfets de poder donar a aquest edifici (que és compartit amb la Llar de Jubilats en el pis superior), un nou ús i un nou servei públic.

Gràcies, consellera Geli, per incloure Vilobí d'Onyar una vegada més en el mapa de salut del país..

I gràcies a tots per l'atenció.

A dalt, la consellera Geli signant en el llibre d'Honor de l'Ajuntament. A sota, foto de família de l'equip de professionals de l'APS de la Selva interior amb les autoritats del Departament de Salut.

Concert de final de curs del Taller de Música

El dissabte dia 29 de maig va tenir lloc el Concert de final de curs del taller de Música de Vilobí d'Onyar. Sota la batuta de les tres mestres (la Còncep, la Mercè i la Jèssica), un quarantena de noies i noies van interpretar un variat repertori de peces clàssiques i modernes, a veu, guitarres, piano o flautes. La sessió es va acompanyar amb una projecció audiovisual didàctica sobre 'Els beneficis de la música'.

Xerrada sobre Salvador Puig Antic

El matí del dissabte dia 24 d'abril va tenir lloc una xerrada sobre 'Salvador Puig Antic i el MIL', a càrrec de pere Zanuy i Rogés, membre de la Plataforma Cívica per a la revisió del procés judicial militar contra Puig Antic. L'acte es va celebrar al Delmes de Salitja.

Final de temporada de l'A.E. Vilobí

El dissabte dia 5 de juny, l'A.E. Vilobí va celebrar el final de la temporada 2009-2010 amb una festa a les instal·lacions del camp de gespa. El president del club, Juanjo Villaplana, va lliurar una placa a la regidora d'Esports Núria Casals en agraïment per la col·laboració de l'Ajuntament durant tota aquesta temporada.

Obres de construcció del col·lector d'aigües pluvials al carrer Girona

Acabades les obres de reurbanització de la plaça Nova i entorns, i abans que s'iniciïn les obres de reurbanització de la plaça Vella ha tocat el torn a la construcció del col·lector d'aigües pluvials del carrer Girona. La intervenció ha exigut que el carrer quedes tallat durant unes setmanes en el tram entre el carrer Migdia i la travessia Antiga cal Metge.

Arranjament del ferm al carrer de Sant Narcís

En contrast amb l'extensió de les obres de reurbanització del nucli urbà, s'ha fet una obra petita però necessària: l'arranjament del ferm del carrer de Sant Narcís, en el tram entre els carrers Empordà i Santa Margarida. Es tracta d'una autèntica via de sortida del poble i, a més, és la via de pas dels autobusos.

Fi de curs dels petits patufets

Gràcies, gràcies i moltes gràcies a tots. Estem agraïts de la nombrosa participació de tots els nens i nenes, i dels pares i mares dels infants a la Festa de Fi de Curs de la Llar d'Infants *El Patufet*, organitzada per l'AMPA el dimecres dia 23 de juny.

Volem aprofitar aquestes línies per agrair a la Direcció de la Llar, a l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar i, com no, a les mestres dels nostres fills i filles en la col·laboració d'aquesta festa i les altres.

Estem orgullosos de poder dir que des de l'AMPA de la Llar hem fet mans i mànigues durant tot el curs per poder fer i organitzar totes les festes, berenars i regalets diversos a tots els nens i nenes amb la mateixa il·lusió de cada any.

Aquesta ha estat la darrera festa del curs 2009-2010, però no l'única. En aquesta ocasió, que era el dia de la revetlla de Sant Joan, vam convidar un grup d'animació infantil anomenat *El Pot Petit*. Eren esplèndids, van estar il·lusionant i animant d'allò més a tots els grans i els petits fins a final de festa. En acabat, vam poder gaudir d'un berenar per tots els assistents, inclosos els nous infants que ens acompanyaran el proper curs i els que se'n van. Per tancar la festa vam repartir un petit obsequi pels *patufets* que ens deixaven per anar 'al cole dels grans', com diuen ells. Pobrets ja els fem grans.

No volem acomiadar-nos fins l'any que ve sense fer un petit homenatge a allò que ens ha unit: l'Amor als nostres fills i filles.

Recordo com a la festa de Sant Jordi una nena —amb aquella veu de nen petit— li va preguntar al seu pare:

—«Floreta, floreta, què és *papí*?»

I el seu pare li contestà amb to carinyós:

—«Les floretes del jardí són de les coses més maques d'aquest món.

Com tu, filla meva, que amb molt de carinyo dels *papis* et faràs gran i tan bonica com elles.»

Que tingueu bon estiu, i fins al pròxim curs. No deixeu d'estimar-los mai.

AMPA— EEI *El Patufet*

Canvien la caldera del CEIP Josep Madrenys

Aprofitant que durant les vacances d'estiu s'interromp l'activitat escolar, és un bon moment per a fer tasques de manteniment a l'edifici del CEIP Josep Madrenys; així, l'última setmana de juny s'ha substituït l'antiga caldera per una de nova. En el curs 2010-2011, la calefacció funcionarà sense incidències a totes les aules.

Es jubila Maria Dolors Roca Comas, mestra de l'escola Madrenys

Coincidint amb la finalització del curs acadèmic 2009-2010 ha tingut lloc la jubilació de la mestra Maria Dolors Roca Comas, responsable d'Educació Especial del CEIP Josep Madrenys, natural de Santa Pau (Garrotxa) i resident a Girona, Maria Dolors Roca ha treballat a l'escola de Vilobí d'Onyar des de l'any 1984, sempre amb una gran dedicació, en el decurs d'aquests més de vint-i-cinc anys, especialment per als nois i noies amb més dificultats. El claustre de l'escola Madrenys està format, actualment, per 29 mestres.

per Mn. Esteve Sureda
estevesureda@gmail.com

OPINIÓ

DES PASQUA FLORIDA A PASQUA GRANADA

L'any litúrgic (de les celebracions de la fe cristiana) gira entorn del Jesús, per als creients el Fill de Déu fet home. I se centra en dos esdeveniments centrals: Nadal (= naixement) i Pasqua (=nova vida després de la passió i la creu). El curs escolar, de setembre a juny, hi troba dos espais naturals de recés i descans.

Pasqua de Resurrecció és anomenada «florida», per l'esclat de vida primaveral després de la mort hivernal, que pels cristians s'afegeix a l'esclat pasqual de Jesús vivent. Al cap 50 dies hi ha l'altra Pasqua, la «granada», que celebra la vinguda de l'Esperit Sant, que fa possible que nosaltres ens anem renovant progressivament a semblança del Ressuscitat; aquesta coincideix amb la recollida del gra dels camps. Podem dir que entre les dues pasqües és temps de recollir també els fruits de les celebracions de la fe (així com en els estudis és el temps de fer els exàmens i recollir les qualificacions).

Els sagraments són fruits de la fe en la nostra vida. És per aquest temps quan se celebren la majoria dels baptismes (tot i que també es bateja tot l'any, excepte per quaresma). També sol començar l'època dels casaments, que se sol estendre fins al setembre (encara que es poden celebrar matrimonis tot l'any).

Però hi ha uns sagraments que sí que es concentren en aquesta cinquantena, entre les dues pasqües. Són els que corresponen als vuit anys de la catequesi parroquial. Després dels 2 anys de preparació (normalment 2on i 3er. de Primària) hi ha la Primera Comunió, que és re-

bre els sagraments de l'Eucaristia, preparada pel de la Penitència. Aquest any l'any feta 19 nens i nenes entre Salitja, Sant Dalmai i Vilobí.

Segueix la catequesi, i a 1er. d'ESO, se celebra la Comunió Solemne o Professió de Fe, en què es fan les promeses del baptisme i es rep l'Eucaristia amb més coneixement i devoció. Aquest any han estat 10 nois i noies.

A 3er. d'ESO se celebra la Confirmació. És el sagrament que correspon als que ja comencen a prendre decisions sobre la seva vida, entre altres la de ser cristians. Aquest any l'han rebut 8 joves de les nostres parròquies.

Fotografia de família amb nou dels deu nois i noies del grup de catequesi del nostre municipi que el dia 18 d'abril del 2010 van fer la Comunió Solemne a l'església de Sant Esteve de Vilobí.

Els sagraments ens fan celebrar que en el camí de la vida i en els diferents passos que anem fent, no estem sols, Déu és amb nosaltres. Déu suscita la il·lusió de fer el pas i ens dóna l'orientació i coratge per seguir el camí de Jesús, que és rebre l'amor de Déu Pare, celebrar-lo en comunitat, viure'n i sempre compartir-lo amb els nostres germans, que en Crist són tots els homes i dones.

Tot passarà, excepte l'amor de Déu viscut i compartit, que ens obre a la plenitud en aquesta vida i per sempre més. Ho hem de

tenir present sempre. Però els diumenges, dia de la resurrecció de Jesús, l'Església ens ho recorda amb fermesa. Entre les dues Pasqües la comunitat cristiana passa el punt àlgid de la recollida de les flors i dels fruits de l'amor de Déu.

OPINIÓ

PLANETES

Personals: Afecten a l'individu.

SOL Representa el centre, el jo intern, la part més essencial. El focus. És on has de centrar la teva atenció. Té que veure amb les aspiracions i valors essencials. Simbolitza l'energia vital, la voluntat de viure. És l'origen del poder, del que flueixen totes les nostres energies. És important cultivar el nostre signe, perquè depèn única i exclusivament de la nostra voluntat.

LLUNA Emotivitat. Resposta instintiva. Sentiments canviants segons els estímuls externs. Gran magatzem d'informació inconscient, que cal analitzar degut al seu caire subjectiu.

MERCURI Ment lògica i racional. Intel·lecte. Comunicació. Pont entre nosaltres i els demés.

VENUS Representa el que nosaltres volem. El que ens dóna plaer. L'afecte. La sensibilitat.

MART Representa l'acció. La iniciativa. La capacitat per posar-nos en marxa. L'assertivitat. L'agressivitat.

JÚPITER Representa l'entusiasme. Optimisme. Aspiracions. Ideals. S'ha d'anar en compte amb els excessos. Eufòria.

SATURN Representa l'esforç, la disciplina, la tenacitat. Necessita temps abans de donar el vist i plau a Júpiter. Pot ser pessimista, rígid, excessivament limitador i bloquejar així el flux d'energia.

Transpersonals: Afecten l'individu més enllà de si mateix, situant-lo en un terreny més transcendent.

URÀ Actua més enllà de la nostra voluntat. Trenca amb la identificació de l'ego d'una manera brusca, com un llamp. Et revela nous horitzons. Et permet intuir que hi ha més coses de les que t'han ensenyat fins ara. Es relaciona amb la llibertat individual, que no et lliga a cap dogma ni a cap "prejudici". Mal portat és extremista, excèntric, un permanent adolescent.

NEPTÚ Va dissolvent l'ego, a poc a poc, sense ni adonar-te. El conscient es barreja amb l'inconscient. Realitat i ficció es sobreposen. Et demana un alt nivell de compromís/renúncia per sortir de la confusió.

PLUTÓ Posa a prova la teva genialitat, apel·lant al més profund de tu mateix: la bogeria. Es destapa el volcà amb força arrasadora, que et porta més enllà de la raó o de la fantasia. Et porta als orígens. Després de Plutó s'ha de construir de bell nou. Sinó estàs mort.

QUIRÓ Està situat entre els planetes personals i els transpersonals. Fa de pont entre uns i altres. Primera ferida: l'abandonament, de la que ens hem de curar.

Altres punts de la carta:

LLUNA NEGRA Representa la temptació.

NODOS

Nord D'on vén. Estàs "protegit". Saps el que has de fer i decidir. Les coincidències et van marcant el camí.

Sud Cap on vas. Obstacles. Reptes. Has d'esperar l'oportunitat.

FORTUNA Premi als teus esforços per viure en harmonia amb l'univers.

per Rosa Bosch i Bech
rosa.astrologia@gmail.com

QUIRÓ

Degut a la situació de Quiró, entre Saturn –l'últim planeta interior– i Urà –el primer planeta exterior–, molts astròlegs el consideren com el pont entre uns i altres.

Mirant on es troba situat a la carta ens dona la clau per entendre el que hem vingut a 'curar' en aquesta vida.

En mitologia grega Quiró és el símbol del Sanador Ferit. Segons la versió més corrent, Cronos (Saturn), que estava casat amb Rea, es va enamorar de la nimfa Filira. Però ella el va rebutjar i per evitar que l'assetgés es va transformar en euga. Cronos se'n va assabentar i per aconseguir el seu objectiu es va convertir en cavall. D'aquest amor forçat va nàixer Quiró, el Centaure, amb cos i potes de cavall i tors i braços d'home. Quan la seva mare el va veure va quedar tan horroritzada que el va abandonar.

Més tard Apol·lo el va trobar i li va fer de mestre i pare adoptiu, ensenyant-li moltes de les seves habilitats. Així és com Quiró es va convertir en curander, músic, astròleg, mestre i guerrer i la seva fama va recórrer tota Grècia. Grans herois com Hèrcules, Aquil·les i Orfeu van rebre les seves ensenyances.

Traslladat a la vesant psicològica, Quiró representa el rebuig, l'aprenentatge i, finalment, la reconciliació amb la nostra part instintiva.

El personatge de Quiró ha estat adaptat en relats com *La història interminable, Percy Jackson & the Olympians*, etcètera. que, més tard, han estat portats al cinema.

*L'educació
d'Aquil·les, per
Delacroix (fresc
del Palau Borbó de
París)*

Vilobí acull el I Trofeu de Veterans d'esgrima de Catalunya

El diumenge dia 11 d'abril es va celebrar al pavelló de Vilobí el I Trofeu de Veterans de Catalunya-Sala d'Armes de l'Onyar. La competició va reunir 25 tiradors (20 d'espasa masculina i 5 d'espasa femenina) de vuit països diferents, tots majors de 30 anys.

El guanyador en Espasa Masculina va ser Tomàs Testor, de la Sala d'Armes Montjuïc (Barcelona), i la guanyadora en Espasa Femenina va ser María Steinberg, del Club de Esgrima de Alcobendas (Madrid), que van tirar les finals respectivament amb Grant Anderton (Irlanda) i Renata Gomes (Portugal).

L'entrega de premis va anar de la mà de Xavier Iglesias, president de la Federació Catalana d'Esgrima, Núria Casals, regidora d'Esports de l'Ajuntament de Vilobí d'Onyar i, Carles Fité, president del SAO (Sala d'Armes de l'Onyar). Després de la competició, hi va haver una costellada de germanor a Can Solà.

«Vam veure que hi havia una competició de veterans d'Espanya, però no n'hi havia cap de Catalunya, així que ens va semblar que organitzar un trofeu d'aquestes característiques i dur-lo a Vilobí era bo, tant per promocionar el municipi, com l'esgrima a Girona», explica Carles Fité. «No es tracta d'una competició oficial puntuable pel rànquing, sinó més aviat d'un trofeu amistós obert a tots els majors de 30 anys», afegeix. «La nostra intenció és que el trofeu de veterans de Catalunya es quedi al nostre municipi i es repeteixi cada any», conclou Fité.

Una unitat mòbil de TV3 va venir a fer un reportatge per al Telenotícies Comarques. El video es pot veure a <http://www.tv3.cat/videos/2837210>, a partir del minut 04:54.

El club d'esgrima local Sala d'Armes de l'Onyar té un any i mig d'antiguitat i és l'únic club d'esgrima de la demarcació de Girona.

TARIFES DE TAXI APROXIMADES DES DE L'AEROPORT DE GIRONA

TELÈFON TAXI AEROPORT: 676 66 98 14 (servei 24 hores)

DESTÍNACIÓ	KM.	DIA	NIT*
AIGUABLAVA	64	79,00 €	82,00 €
ALMADRAVA	80	98,00 €	101,00 €
ANDORRA	285	320,00 €	324,00 €
ARENYS DE MAR	56	69,00 €	73,00 €
BANYOLES	39	49,00 €	53,00 €
BARCELONA	99	120,00 €	123,00 €
BARCELONA AEROPORT	110	133,00 €	136,00 €
BEGUR	63	77,00 €	81,00 €
BESALÚ	51	63,00 €	67,00 €
BLANES	38	48,00 €	51,00 €
CADAQUÉS	91	110,00 €	114,00 €
CALA SALION	50	62,00 €	66,00 €
CALAFELL	164	197,00 €	200,00 €
CALDES DE MALAVELLA	16	22,00 €	25,00 €
CALELLA BARCELONA	46	57,00 €	61,00 €
CALELLA DE PALAFRUGELL	58	72,00 €	75,00 €
CANET DE MAR	54	67,00 €	70,00 €
CANET PLAGE	126	152,00 €	155,00 €
CAP SA SAL	66	81,00 €	84,00 €
CASTELLDEFELS	118	142,00 €	146,00 €
COSTABELLA HOTEL	32	41,00 €	44,00 €
CÀMPING DELFÍN VERDE	52	64,00 €	68,00 €
EMPURIABRAVA	72	88,00 €	91,00 €
ESTACIÓ TREN MASSANA	36	46,00 €	49,00 €
FIGUERES	63	77,00 €	81,00 €
FORNELLS PARK	14	20,00 €	23,00 €
GIRONA	16	22,00 €	25,00 €
GIRONA BARRI VELL	19	26,00 €	29,00 €
GIRONA NORD	25	33,00 €	36,00 €
GOLF TORREMIRONA	60	74,00 €	77,00 €
GRANOLLERS	68	83,00 €	87,00 €
LA BISBAL D'EMPORDÀ	46	57,00 €	61,00 €

LA FOSCA PLAMÓS	49	61,00 €	64,00 €
L'ESCALA	61	75,00 €	78,00 €
L'ESTARTIT	58	72,00 €	75,00 €
LLAFRANC	59	73,00 €	76,00 €
LLANÇÀ	65	80,00 €	83,00 €
LLEIDA	249	297,00 €	300,00 €
LLORET DE MAR	43	46,00 €	49,00 €
MATARÓ	72	88,00 €	91,00 €
NOVOTEL	9	14,00 €	17,00 €
OLOT	67	82,00 €	86,00 €
PALAFRUGELL	55	68,00 €	71,00 €
PALAMÓS	45	56,00 €	60,00 €
PERPINYÀ	115	139,00 €	142,00 €
PGA GOLF	16	22,00 €	25,00 €
PINEDA	44	55,00 €	58,00 €
PLATJA D'ARO	36	46,00 €	49,00 €
PLATJA DE PALS	58	72,00 €	75,00 €
PORT DE LA SELVA	86	105,00 €	108,00 €
RIPOLL	87	106,00 €	109,00 €
ROSES	75	92,00 €	95,00 €
SABADELL	92	112,00 €	115,00 €
S'AGARÓ	36	46,00 €	49,00 €
SALOU	200	239,00 €	243,00 €
SITGES	136	164,00 €	167,00 €
SANT ANTONI DE CALONGE	43	54,00 €	57,00 €
SANT FELIU DE GUÍXOLS	35	44,00 €	48,00 €
SANT POL DE MAR	48	60,00 €	63,00 €
SANTA COLOMA DE FARNERS	15	21,00 €	24,00 €
SANTA MARIA DE LLORELL	42	53,00 €	56,00 €
SANTA SUSANNA	39	49,00 €	53,00 €
TAMARIU	58	72,00 €	75,00 €
TARRAGONA	187	224,00 €	227,00 €
TORREDEMBARRA	175	210,00 €	213,00 €
TOSSA DE MAR	43	52,00 €	55,00 €
VIC	59	73,00 €	76,00 €

* I CAPS DE SETMANA I FESTIUS

SANTA COLOMA DE FARNERS - GIRONA

De dilluns a divendres feiners

Santa Coloma de Farners	7.00	7.45	9.15	11.15	13.15	14.30 ⁽¹⁾	15.15	17.15	18.15	19.15
Vilobí	7.15	8.00	9.30	11.30	13.30	14.45	15.30	17.30	18.30	19.30
Salitja	-	-	9.35	-	13.35	-	15.35	-	18.35	-
Sant Dalmai	7.20	8.05	-	11.35	-	14.50	-	17.35	-	19.35
Aiguaviva	7.27	8.12	9.42	11.42	13.42	14.57	15.42	17.42	18.42	19.42
Vilablareix / El Perelló	7.32	8.17	9.47	11.47	13.47	15.02	15.47	17.47	18.47	19.47
Salt - Hospital	7.45	-	-	12.00	-	15.15	-	18.00	-	-
Girona	8.00	8.40	10.10	12.15	14.10	15.30	16.10	18.15	19.10	20.10

Dissabtes feiners

Santa Coloma de Farners	7.45	15.15
Vilobí	8.00	15.30
Sant Dalmai	8.05	15.35
Aiguaviva	8.12	15.42
Vilablareix / El Perelló	8.17	15.47
Girona	8.40	16.10

Diumenges i festius

Santa Coloma de Farners	9.30	15.15
Vilobí	9.45	15.30
Sant Dalmai	9.50	15.35
Aiguaviva	9.57	15.42
Vilablareix / El Perelló	10.02	15.47
Girona	10.25	16.10

GIRONA - SANTA COLOMA DE FARNERS

De dilluns a divendres feiners

Girona	7.00	8.00	9.15	12.15	13.15	14.15	16.15	18.15	19.15	20.15
Salt - Hospital	7.05	-	-	12.20	-	-	16.20	-	-	20.20
Vilablareix - El Perelló	7.12	8.12	9.27	12.27	13.27	14.27	16.27	18.27	19.27	20.27
Aiguaviva	7.17	8.17	9.32	12.32	13.32	14.32	16.32	18.32	19.32	20.32
Sant Dalmai	7.25	8.25	-	12.40	13.40	-	16.40	-	19.40	-
Salitja	-	-	9.40	-	-	14.40	-	18.40	-	20.40
Vilobí	7.30	8.30	9.45	12.45	13.45	14.45	16.45	18.45	19.45	20.45
Santa Coloma de Farners	7.55	8.55	10.10	13.10	14.10	15.10	17.10	19.10	20.10	21.10

Dissabtes feiners

Girona	13.15	19.15
Vilablareix / El Perelló	13.27	19.27
Aiguaviva	13.32	19.32
Sant Dalmai	13.40	19.40
Vilobí	13.45	19.45
Santa Coloma de Farners	14.10	20.10

Diumenges i festius

Girona	12.30	20.30
Vilablareix / El Perelló	12.42	20.42
Aiguaviva	12.47	20.47
Sant Dalmai	12.55	20.55
Vilobí	13.00	21.00
Santa Coloma de Farners	13.25	21.25

Coses d'abans i d'ara

© JOAQUIM PUIGVERT I PASTELLS

«**P**er la revetlla de Sant Joan, el gos del meu nét no vol sortir, després de sopar, per fer la seva passejada nocturna. No és gens estrany, ja que entre petards i coets es reproduceix la seva por cervical pels trons i s'ajoca en un racó tremolant com una fulla d'arbre.

Bé, és l'hora de recordar les revetlles dels anys quaranta del segle passat, poc després d'acabada la guerra civil.

Quan els vailets preparàvem els ingredients pel 'foguero' de Sant Joan, seguíem tota una sèrie de rituals: primer de tot anàvem a les vores de l'Onyar en comitiva per escollir un vern de soca recta i no gaire gros, per poder-lo arrossegat fins a la plaça Vella. Tot seguit, amb una rella que ens deixava el ferrer, fèiem un forat a terra per plantar-lo ben vertical i així servia de suport per la llenya seca o mobles vells que uns dies abans havíem recollit.

I els petards, d'on els treiem? Doncs teníem a mà un substitut molt més ecològic: els ous nials que havíem recollit per les cases de pagès o de la vila uns dies abans. El pet que feien era discret, però és el que hi havia. I pels jovenets d'avui, que suposo que es pregunten què són els ous nials, podem dir que són els ous que la lloca ha covat però que, per manca del pollastre o de la gallina, no han produït cap pollet.

Recordem també els primers petards i coets que es van tirar a Vilobí a mitjan del segle xx: els va vendre en Lluís Negre, quan encara portava la botiga de can Roscada. El que passava però, és que per un que en venia, en tirava cent. S'havia avançat a la seva època i no havien arribat encara els temps del consum irrefrenable i de les targetes de crèdit.

El 'foguero' de Sant Joan es feia sempre a la plaça Vella, però a vegades en fèiem un a la plaça Nova per la vigília de Sant Pere. El seu promotor, que motivava als vailets per a fer-lo era en Pere Carreras, en *Perico Barber*.

Així podíem repetir tot el ritual del foguero, quan encara no es parlava del foc que des del Canigó baixa per escampar-se per tots els Països Catalans.»

«La primera tasca per preparar el 'foguero' era localitzar un vern de soca recta i no gaire gros. Era fàcil, ja que l'Onyar n'estava ple a dos-cents metres del poble. Avui, per trobar-lo, hauríem de remuntar el curs del riu cap a Sant Dalmai.»

«Els nostres petards eren els ous nials que havíem recollit per les masies i cases del poble. No petaven pas gaire, però almenys feien puf i contribuïen, amb la seva mala olor a l'esclatar, a l'ambient de la festa.»

«Avui sí que proliferen els petards i coets, en plena època de consumisme. Tot s'ha de pagar, però els vailets espavilats ja s'han preocupat de fer guardiola tot escurant butxaques d'avis i pares, unes setmanes abans.»

